Doğan Kardeş

SAYI : 6 9 ŞUBAT 1970 75 KURUŞ

ÜZÜNTÜ — Üzüntüler vücudu yıpratır, enerjiyi uyuşturur. Üzülen bir kimsenin kan dolaşımında, soluk almasında ve sindiriminde farklar görülür. Bundan ötürü vücudumuzun dengesini, yani sağlığımızı bozacak şekilde üzülmek, ya da kendimizi üzüntüye kaptırmak hiç doğru değildir. Karşı koymamız mümkün olmayan bir olayla karşılaştığımız zaman, kendimizi üzüntülerimizi hafifletecek şeylerle meşgul etmemiz gerekir. Olayın daha kötü sonuçlanabileceğini düşünerek de üzüntümüzü hafifletebiliriz. Üzüntünün insan üzerindeki kötü etkisini düşünerek mümkün olduğu kadar üzülmemek ve kendimizi üzüntüye kaptırmamak gerekir.

Pen ŞEYTAN ÇEKİCİ

KAYBOLAN YÜZÜK ②

YENİ MATEMATİK ÖĞRETMENİ, KIZLARIN YÜZÜK KÜPE GİBİ SÜS EŞYALARI TAKMALARINI YASAKLAMIŞTI. DAWN UNUTUP YÜZÜK TAKINCA, ÖĞRETMEN GÖRMESİN DİYE ONU PEN'E VERDİ.. PEN DE YÜZÜĞÜ DÖŞEMENİN YARIĞINA SAKLADI. ÖĞLE TATİLİNDE YÜZÜĞÜ ALMAYA GİTTİĞİNDE, BİNAYI YIKIYORLARDI...

PEN ÇILGINA DÖNEREK TELÂŞLA İLERİ ATILDI...

BULDOZERİ KULLANAN ŞOFÖR ONU NE GÖRDÜ, NE DE İŞİTTİ...

KOÇA KEPÇE PEN'E DOĞRU YAKLAŞTI...

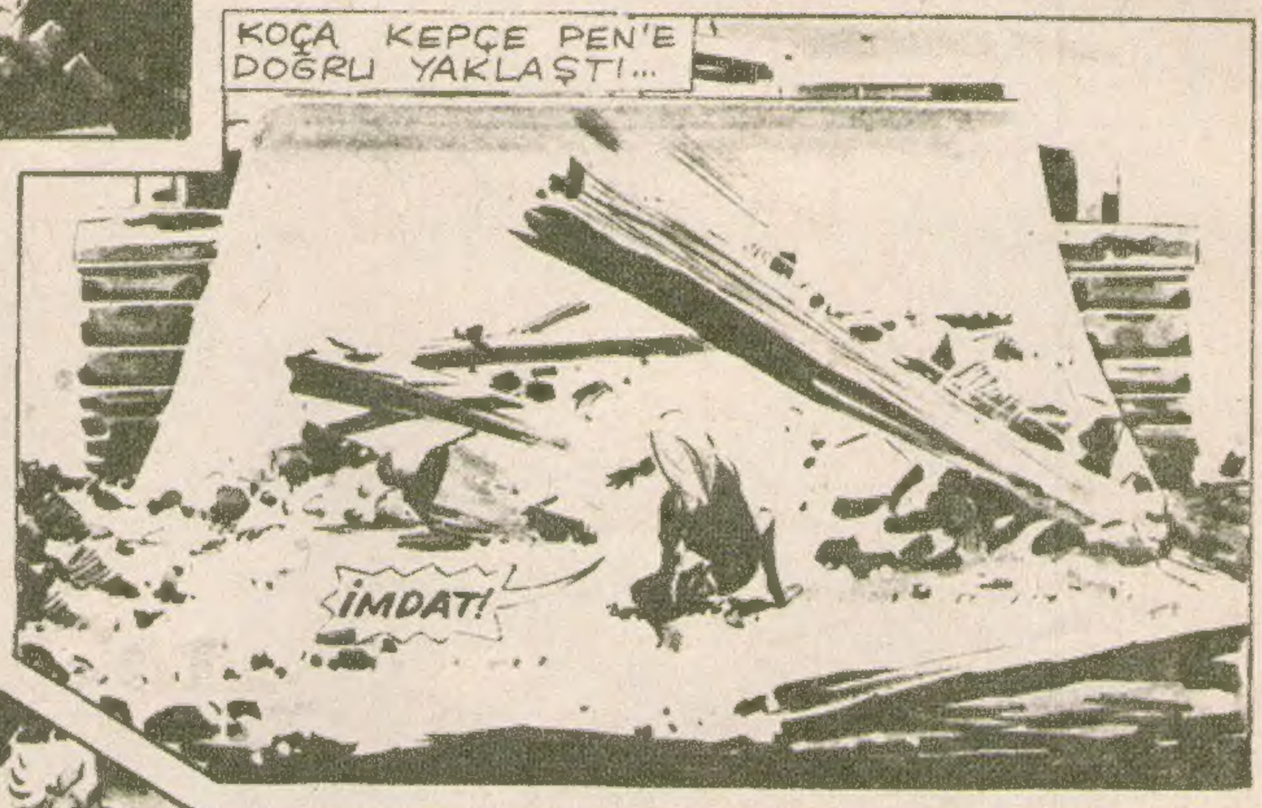

BİRDEN...

DURUMU ÖĞRENİNCE, GENÇ ADAM, YIKIM İŞİNİ DURDURDU...

Doğan Kardeş
HAFTALIK ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri çıkar.
9 Şubat 1970
Sayı: 6 Sıra No. 734
Yıl: 24 Cilt: 1

Sahibi :
KÂZIM TAŞKENT

Yazı İşleri Müdürü :
SEZAİ SOLELLİ

Yazı İşleri ve İdare :
Divanyolu, Türbedar Sokak 22 İSTANBUL ★ Doğan Kardeş P.K. 1146 - İSTANBUL ★ Telefon: 27 95 10 (Santral) ★ Dağıtım ve Abone: Bateş Bayilik Teşkilâtı Cağaloğlu, Molla Fenâri Sokak 1 - İSTANBUL.

ABONE ŞARTLARI :
Yıllık: 40 TL. ★ Altı aylık: 20 TL. ★ Yurt dışı yıllık: 55 TL. ★ Yurt dışı altı aylık: 27.50 TL. ★ Yurt dışı uçak yıllık: 86 TL. ★ Yurt dışı uçak altı aylık: 43 TL. ★ Adres değişikliği için 50 kuruşluk posta pulu gönderilmelidir ★ YAPI ve KREDİ BANKASI'nın bütün şube ve ajanslarından abone kaydolunabilir.

İLÂN TARİFESİ

Siyah - Beyaz :		Çok renkli :	
Tam sayfa	1500 TL.	Tam sayfa	2500 TL.
Yarım sayfa	800 TL.	Yarım sayfa	1500 TL.

DİZİLDİĞİ YER : Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş.
BASILDIĞI YER : Tifdruk Matbaacılık Sanayii A. Ş.

Doğan Kardeş Dergisi ve Kitapları
YAPI ve KREDİ BANKASI'nın kültür hizmetlerinden biridir.

YARIM SAAT SONRA..

BOŞUNA ARIYORSUN KIZIM.. O YÜZÜĞÜ BULACAĞINI SANMIYORUM...

O SIRADA İRİ KIYIM BİR ADAM BELİRDİ..

HEY! NE VAR? İŞİ NİYE DURDURDUNUZ? DEVAM EDİN!.

ŞU KIZCAĞIZ BİR YÜZÜK KAYBETMİŞ DE...

BOŞVER ONU.. İŞ DURURSA BEN DAHA ÇOK PARA KAYBEDERİM... DEVAM EDİN!

PEN AĞLAMAYA BAŞLAMIŞTI...

KIZCAĞIZI BÖYLE PAYLAMAMALIYDINIZ...

SEN İŞİNE BAK, YOKSA PABUCUNU ELİNE VERİRİM!.

BÜTÜN BUNLARI DAWN'A NASIL ANLATACAĞIM BEN?

PEN DÖNERKEN ARKADAŞI ONU KARŞILADI...

YÜZÜĞÜ BULDUN MU PEN?

SEY.. KUSURA BAKMA, DAWN.. O ESKİ BİNAYI YIKMAYA BAŞLAMIŞLAR DA....

PEN'İN DÜŞÜNDÜĞÜ GİBİ, KIZCAĞIZ ÇOK ÜZÜLMÜŞTÜ...

AH, SERSEM NE YAPTIN?. ANNEMİN HATIRASINI KAYBETTİN... NE YAPACAĞIM BEN ŞİMDİ?

DAWN AĞLIYARAK GİDERKEN, PEN DÜŞÜNÜYORDU.

NE YAPSAM, BİLMEM Kİ!. MATEMATİK ÖĞRETMENİMİZE SÖYLESEM BİR FİKİR VERİR Mİ ACABA?

PEN BU DÜŞÜNCE İLE ÖĞRETMENLER ODASINA GİTTİ...

BİRŞEY SORABİLİR MİYİM EFENDİM?..

O SIRADA, ÖĞRETMENİN PARMAĞINDAKİ YÜZÜK PEN'İN GÖZÜNE ÇARPTI..

A-A! O YÜZÜK!. DEMEK Kİ ÖĞRETMEN BULUP PARMAĞINA TAKMIŞ!

GELECEK HAFTA: *YÜZÜĞÜN SIRRI...*

HAFTANIN ANSİKLOPEDİSİ

İstanbul Boğazı

İstanbul Boğazı, tarihte ilk defa 9 Şubat 1621'de tamamen donmuştu...

Boğazlar, İstanbul ve Çanakkale boğazlarının ikisine birden verilen addır. Her iki boğaz da kuzeydoğu güneybatı doğrultusundadır ve birçok özellikleriyle birbirlerine benzerler.

İstanbul Boğazı, Karadeniz'le Marmara'yı birleştirir. Boyutları bakımından Çanakkale Boğazı'nın yarısı kadardır. Boğaz ortasından geçen bir hat boyunca uzunluğu 29,9 km.'dir. Kıyılardaki girinti ve çıkıntılar hesaba katılacak olursa bu uzunluk daha da artar. Genişlik yer yer azalıp çoğalır. Kuzey uçta genişlik fazladır. En dar yer Rumelihisarı ile Anadoluhisarı arasındadır (698 m.). Bu noktadan sonra boğaz güneye doğru yeniden genişler.

Elli metreden derin bir oluk boğazı baştan başa kateder. Bunun içinde yer yer göbek şekilli çukurlar vardır. En derini Bebek Camii ile Kandilli arasında bulunur (120 m.). İkinci derin nokta Arnavutköy - Vaniköy arasındadır (106 m.).

Karadeniz'in fazla suları Boğaz yüzeyinde Marmara'ya doğru akar. Bu akıntı Kanlıca'dan sonra hızlanır, Rumelihisarı'nda Şeytan Akıntısı'nı meydana getirir, Akıntıburnu yakınından geçer. Sonra Vaniköy'ün önünde Maskara Akıntısı'nı teşkil eder. Akıntı Beylerbeyi - Üsküdar arasında Anadolu yakasına daha yakın bulunur. Kızkulesi açıklarından Sarayburnu'na atlar, oradan genişleyerek Marmara'ya girer. Bu akıntıya karşı gelen burunlar önünde ters akıntılar olur.

Boğaz'da sürekli güney rüzgârları estiği zaman yüzey suları tamamiyle güneyden kuzeye akar. Buna gemiciler «orkoz» adını verirler. Ayrıca, Boğaz'ın derinlerinde Marmara'dan Karadeniz'e doğru akan bir dip akıntısı vardır.

1621 yılında İstanbul, tarihin en şiddetli kışını yaşamıştı. Bir taraftan şiddetli soğuklar, bir taraftan kar fırtınası, İstanbul'luları perişan etmişti. İşte bu sıralarda 9 Şubat'ta Haliç ve Boğaz dondu. Herkes yürüyerek İstanbul'dan Üsküdar'a gidip geldi. Haliç ve Boğaz'ın donduğu sürece gemiler İstanbul limanına giremedi.

Bugünlerde ise Avrupa ile Asya'yı birbirine bağlayacak olan «Boğaz Köprüsü» projesi tamamlanmak üzeredir. Ortaköy ile Beylerbeyi arasında yer alacak olan bu köprünün yapılması 50 yıldır düşünülmekteydi.

Boğazlar, bulundukları coğrafya durumu bakımından, tarihte büyük siyasi roller oynamış, yakın tarihlere kadar dünya çapında meseleler doğurmuştur.

İstanbul ve Çanakkale Boğazları'nın uyması icap eden hukuk rejimi, Avrupa siyasî tarihinde başlı başına bir konudur, «Boğazlar meselesi» diye anılır.

Birinci Dünya Savaşı'ndan sonra da Boğazlar Avrupa siyasetinde o derece önemli görülmekte devam etti ki, Lozan Barışı bile Boğazlar üzerinde Türkiye'nin bağımsızlığını tahdit edici kayıtları kaldırmadı. Ancak 1936 Montreux Antlaşması ile Türkiye, Boğazlar üzerindeki bütün hukukuna kavuştu. Bugün ticaret gemilerinin Boğazlar'dan geçmesi serbesttir, savaş gemilerinin geçmesi ise esaslı kayıtlara bağlanmıştır.

TARİHTE BU HAFTA

DOSTOYEVSKİ'NİN ÖLÜMÜ — Bundan 89 yıl önce 9 Şubat 1881'de Dostoyevski ölmüştü. «Suç ve Ceza», «Budala», «Karamazov Kardeşler», «Beyaz Geceler» isimli eserlerin yazarı Dostoyevski, edebiyatta psikolojik roman akımının öncülerinden olan büyük bir Rus yazarıdır. Dostoyevski 1821'de doğdu. Çarlık idaresi tarafından önce ölüm cezasına çarptırıldı. Sonra affedilip, Sibirya'ya sürüldü. Dostoyevski'nin burada işkence, eziyet ve ağır işlerden edindiği tecrübeler, sonradan yazdığı romanların özünü meydana getirmiştir.

MARAŞ'IN KURTULUŞU — Bundan 48 yıl önce 11 Şubat 1922'de Fransızlar, Maraş'ı öz sahiplerine bırakmaya mecbur olmuşlardı. Birinci Dünya Savaşı'nın bitiminde Maraş, o ana kadar görmediği büyük bir felâketle karşılaşmıştı. Şehirlerine düşman girmişti, kalelerinin burçlarında artık Türk bayrağı dalgalanmıyordu. Önce İngilizlerin, sonra Fransızların ve en nihayet yerli ermenilerin istilâsına uğrayan Maraş, yedisinden yetmişine kadar her evlâdıyla, düşmana karşı koydular. Bu mücadele sonunda Maraş kurtulmuştu.

KAPTAN COOK'UN ÖLÜMÜ — Bundan 191 yıl önce, 14 Şubat 1779 günü Kaptan Cook Havai'de yerliler tarafından öldürüldü. 1728'de doğan James Cook'a dünya denizcileri çok şey borçludur. Bu ünlü İngiliz denizcisi, keşifleriyle Güney Büyük Okyanus bölgesinin gerçeğe uygun bir haritasının yapılabilmesi imkânını sağlamıştır. Kaptan Cook, üç büyük sefer yapmıştır. İlk seferine 1768'de çıktı. İkinci yolculuğunu ise 1772 - 1775 yılları arasında yaptı. 1776'da çıktığı üçüncü seferi ise onun son seferi oldu. Havai'de öldürüldü.

Neden, Niçin?

Bir motosiklet nasıl olur da dik bir duvarın üzerinde yol alabilir?

Sirklerde ve fuarlarda, dikey bir duvarın üzerinde daireler çeviren cesur motosikletlileri, hepimiz seyretmişizdir. Bu iş nasıl olabiliyor acaba? Motosikletin düşmesini önleyen kuvvetler hangileridir? Bu soruları fizikî yönden cevaplandırabilmek için, şu gerçeklerin bilinmesi lâzımdır: Bir cisim, dairevî bir hat üzerinde değişmeyen bir hızla yol aldığı zaman, onu dışarıya doğru çeken bir kuvvet hareketе geçmektedir. Bu, içinde bulunduğumuz otomobil bir virajı dönerken, bizi yana iten kuvvetin aynıdır. Motosikletli de bu kuvvet sayesinde duvara itilmektedir. Hız ne kadar fazla ve dairenin çapı ne kadar kısa olursa, bu kuvvet de o oranda yüksek olur. Bu bakımdan, motosikletlinin, numarasını başarabilmek için yapacağı iş, dairenin çapı ile aracının hızını, bahsi geçen kuvvet ve kendi (motosikletlinin) ağırlığı arasında denge kuracak şekilde ayarlamaktır. Bu denge sağlandığı takdirde, motosiklet şiddetle duvara itileceğinden düşmez. Fuarlarda görülen «rotor» adındaki atraksiyon da aynı prensibe göre kurulmuştur. Burada, ziyaretçiler, rotor duvarının dönmesi sayesinde duvara yapışmakta, böylece aşağıya kaymamaktadırlar.

Türk yenilik şiirinin öncüsü
CENAP ŞAHABETTİN

(1870 - 1934)

Ünlü Türk şair ve edibidir. Askerî ilk ve ortaokullarını bitirdikten sonra, Askeri Tıbbiye'ye girdi. Bu sıralarda zamanın ünlü edebiyatçılarından Muallim Naci ile tanıştı. Kuvvetli bir şair olmak için durmadan çalışıyordu. Muallim Naci onun şiirlerini, nesir parçalarını, Fransızca'dan yaptığı çevirileri bastırıyor, kendisini daima teşvik ediyordu.

Cenap Şahabettin, 1889 da Askerî Tıbbiye'yi bitirdi, 1890 da Paris'e gönderildi. Genç yazar orada yalnız tıp tahsil etmiyor, edebiyata da çalışıyordu.

1894'te İstanbul'a döndü. Bazı bölgelerde sağlık müfettişliklerinde bulundu. 1897'de, bir sağlık kuruluyla birlikte Hicaz'a gönderildi. Bu seyahate ait yazıları «Hac Yolunda» adını taşıyan bir kitapta toplanmıştır. Gezi edebiyatımızın Batı anlamında ilk örneği bu eserdir.

Cenap Şahabettin, Meşrutiyet'in ilânından sonra şiiri ikinci plâna aldı. «Âşiyan», «Tanin», «Hürriyet», «Hak» gibi çeşitli gazete ve dergilerde edebî ve siyasî makaleler yazıyordu. «Kalem» dergisinde takma ad ile mizahi makaleleri çıkıyordu. 1914'de emekli oldu. Daha sonra Edebiyat Fakültesi'nde Lisan Şubesi'nde Fransızca öğretti.

Cenap Şahabettin, hayatının sonuna kadar zamanını okuma ve yazmaya ayırmıştı. Ölümüne yakın yıllarda Türkçe sözlük hazırlamaktaydı. O, Türk yenilik şiirinin öncülerinden ve en büyük simalarından biridir. Nesirlerinde de Türkçe'yi çok iyi kullanmıştır.

BÜYÜK SÖZLER

Dünya bir sahnedir,
herkes rolünü
oynadıktan sonra
çekip gider.

• Hayata gözümüzü açtığımız günden, öleceğimiz güne kadar, dünya üzerinde kendi çapımıza göre bir yaşayışımız, bir ödevimiz vardır. Kimseyi rahatsız etmeden yaşayıp, kendimize, etrafımıza ve milletimize olan ödevlerimizi de yaptıkça dünya sahnesindeki rolümüzü de yüzümüzün akıyla başarmış sayılırız. Bütün bunların tersini yaptığımız zaman, sahnelerdeki sevilmeyen, kötü adamlara benzeriz.

Herşeyin En Garibi:

EN UZUN BOYLU İNSANLAR — Dünya yüzündeki en uzun boylu soylar Orta Afrika'daki Rvanda ve Burundi bölgelerinde yaşayan Tutsi (bunlara Batusi, Watutsi veya Watusi de derler) çobanları ve Sudan'ın Beyaz Nil bölgelerinin Nuer'leridir. Bu kabîlelerde erkeklerin boy ortalaması 1.80'in biraz üstündedir.

EN KISA BOYLU İNSANLAR — Dünyanın bilinen en kısa boylu ırkı negrito asıllı Onge kabîlesidir. Hint Okyanusundaki Küçük Andaman adasında 500 kişiden ibaret kalan Onge'lerin pek azının boyu 1.37 metreyi geçer. En küçük pigmeler ise, Bambuti'lerdir. Bunlarda erkeklerin boy ortalaması 1.42 metre, kadınlarınki ise 1.32 metredir. Bazı gruplarında ise erkeklerin boy ortalaması 1.29,5 metre, kadınlarınki ise 1.24'5 metredir. Bu pigmeler Afrika'da Kongo'nun Leopoldville şehri dolaylarındaki İturi nehri ve yakın ormanlarda yaşarlar.

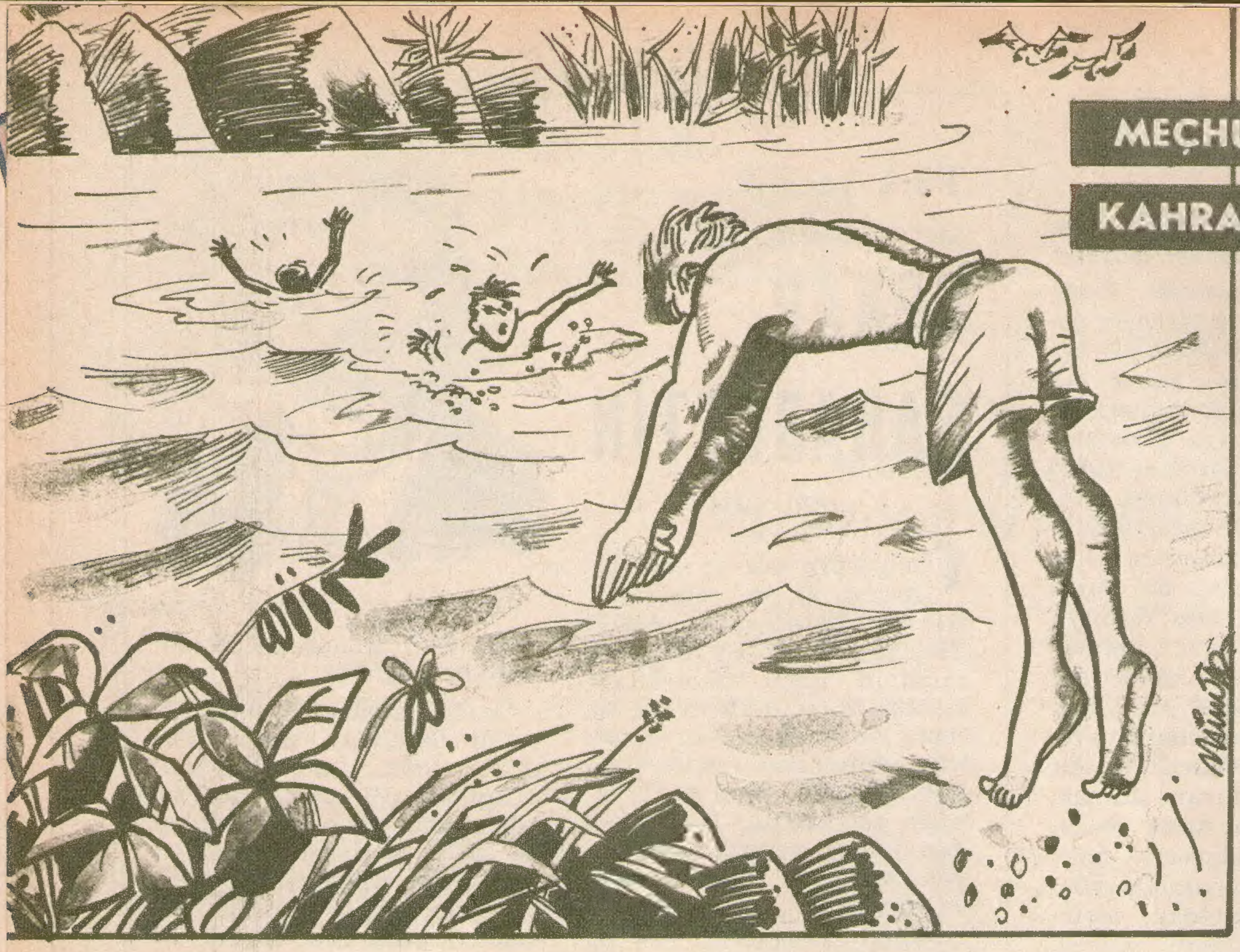

Harry hiç vakit kaybetmeden üstündekileri çıkarıp suya atladı...

Arkadaş Sevgisi

Harry, arkadaşlarıyla vedalaşmak için tam suyun kenarına yaklaştığı sırada onların can havliyle bağırmaya başladıklarını duydu...

On üç yaşında güçlü kuvvetli bir çocuktu. Babası öldükten sonra annesiyle kardeşlerinin geçimini sağlamak zorunda kalmıştı. Harry Smith, Londra sokaklarında gazete satarak evini geçindirmeye çalışıyor, bir taraftan da bilgisini artırıp daha iyi bir meslek sahibi olmaya uğraşıyordu. Harry Smith, evinin küçük erkeği, oturdukları mahallenin de en efendi, en aklı başında çocuğu olarak herkesin sevgisini kazanmıştı. Ama herşeye rağmen o da nihayet çocuktu ve zaman zaman arkadaşlarıyla buluşup gezmekten, oyunlar oynamaktan zevk alıyordu.

1911 yılının sıcak bir temmuz sabahı Harry Smith, iki arkadaşıyla birlikte tuğla harmanlarının yakınındaki küçük göle gitti. Arkadaşlarıyla birlikte girip yıkanacak, yorucu iş gününe serinlemiş olarak başlayacaktı. Arkadaşlarından bir tanesi hiç yüzme bilmiyordu. Harry ise ancak kendini suyun üzerinde tutmayı öğrenebilmişti. Üçüncü arkadaşları ise pek az yüzme biliyordu.

Çocukların yıkandıkları gölün kenarları sığ olmakla beraber ortası çok derindi ve suyu da hiç temiz değildi. Fakat o sıcak yaz gününde pis de olsa serin suda yıkanmak çocukların pek hoşlarına gitmişti.

Üç kafadar bir süre neşe içinde suda oynadılar, eğlendiler. Biraz sonra Harry karaya çıktı. Diğer iki arkadaşı istediği kadar gölde kalabilirdi, ama Harry'nin çalışma saati yaklaşıyordu. Bir an önce giyinip gitmesi lâzımdı. Harry, giyinirken diğer iki çocuk neşe içinde şakalaşıyor, arada sırada Harry'ye de laf atıp onu güldürmeye çalışıyorlardı.

Harry arkadaşlarıyla vedalaşmak için tam suyun kenarına yaklaştığı sırada onların can havliyle bağırmaya başladıklarını duydu. Farkına varmadan gölün derin kısmına doğru uzaklaşmışlardı. Doğru dürüst yüzme de bilmedikleri için bulanık suda çırpınıyorlar, çırpındıkça da daha fazla su yutuyorlardı. Harry daha bir iki dakika önce kendisine gülümseyerek bakan arkadaşlarının, ölüm korkusu bürünmüş yüzlerine dehşetle göz attı. Sonra hiç vakit kaybetmeden üstündekileri çıkarıp suya atladı.

Boğulmak üzere olan iki çocuk, çaresiz bir halde Harry'ye sarılıverdiler. Bu durumda sadece kendi hayatları değil, aynı zamanda Harry'nin de hayatı tehlikeye girmiş oluyordu. Zavallı Harry arkadaşlarını kurtarmak şöyle dursun, kendi canını bile kurtarmaktan âciz duruma düşmüştü.

O sırada kıyıdan geçmekte olan John Trim adında bir adam da çocukları görünce hemen suya atlamıştı. Aksiliğe bakın ki o da fazla yüzme bilmiyordu. Üç çocukla birden uğraşması zor olacaktı. Fakat adamcağız herşeyi göze alıp suyun dibine batmakta olan çocukları kurtarmaya çalıştı. Önce çocukların bir tanesini yakaladı, zorlukla kıyıya getirdi. Sonra tekrar daldı, ikinci çocuğu buldu onu da zorla karaya çıkardı. Üçüncü dördüncü dalışlarında kimseyi bulamadı. Adamcağız da adamakıllı yorulmuştu. Kıyıda biriken meraklılar

Olimpiyat Oyunları'na katılan ilk sporcularımızdan güreşçi

TAYYAR YALAZ

Tayyar Yalaz, Yunanlı rakibi ile yaptığı karşılaşmada...

Yıl, 1928... Millî mücadele, Türk oğlunun büyük zaferiyle sonuçlanalı henüz beş sene olmuş... Genç Türkiye Cumhuriyeti'ni temsil eden Türk sporcuları dünyanın en büyük spor şenliği olan Olimpiyat Oyunlarına katılmak üzere Amsterdam'a gelmiş bulunuyorlar... Güreşçilerimiz arasında, kahraman ordumuzun şanlı bir teğmeni de bulunuyor: Tayyar Yalaz...

Arslan gibi bir gençti bu Tayyar Yalaz. Amsterdam'da karşısına çıkan ilk iki rakibini yendikten sonra kur'ada üçüncü rakip olarak Yunanlı düşmüştü. Türk - Yunan savaşıyla son bulan millî mücadelemizin üzerinden beş yıl geçmeden spor alanında bir Türk ile bir Yunan sporcusunun karşı karşıya gelmesi, bu maça büyük bir önem vermişti. Üstelik bu Türk sporcusu, şanlı Türk ordusunun bir subayı idi de.

Amsterdam'da bulunan Türk sporcuları için ne büyük heyecan idi bu maç. Tayyar'ımız, büyük bir güvenle mindere çıkmış ve gongun vurmasıyla bir panter gibi Yunanlı rakibinin üzerine atılmıştı. Daha ilk anda altına alıvermişti Yunanlı'yı. Fakat rakibi de hayli çevik ve zorlu bir güreşçiydi doğrusu. Tayyar'ın o ezici baskısına tam beş dakika dayanmak başarısını göstermiş ve altıncı dakikanın ilk saniyelerinde olanca gücünü tüketerek sırtüstü mindere yapışivermişti. Yer yerinden oynamıştı Türk'ün bu şahane güreşi ve tuşu karşısında. Arslan Tayyar, arkadaşlarının omuzları üzerinde soyunma odasına götürülürken, aynı zamanda da Olimpiyat Oyunlarının altıncılığını kazanmakla adını Olimpiyat şeref kütüğüne yazdırmış oluyordu...

1901 yılında İstanbul'da Eyüpsultan semtinde dünyaya gelen Tayyar Yalaz, güreş sporuna tahsilini yaptığı Kuleli Askerî Lisesinde öğrenci iken başlamış ve Haliç kulübünde yetişmişti. Türk minder güreşinin ilk büyük isimlerinden biri olarak parlamış ve 1928 Amsterdam Olimpiyadında gösterdiği bu başarılarla bütün milletin gönlünü fethetmişti. Bu tarihten beş yıl sonra bir spor dergisinin açtığı «Hangi Sporcumuz gibi olmak istersiniz?» anketine gelen cevapların tasnifi «Tayyar gibi» nin büyük bir farkla kazandığını göstermişti.

Güreşi bıraktıktan sonra Güreş Federasyonunun çeşitli kademelerinde görev almış, bu arada Güreş Federasyonu Başkanlığını da yapmıştı. Bu arslan yapılı güreş yıldızımız 10 ekim 1943 günü bir kalp krizi sonucu aramızdan ebediyen ayrılmıştı. Tanrı rahmet eylesin...

---

daha fazla uğraşmamasını söylüyorlardı, ama John Trim bu bağırışlara aldırmadan tekrar suya daldı ve Harry Smith'in cansız vücudunu gölün dibinden çıkardı, onu da kıyıya getirdi.

Harry Smith'in, arkadaşları uğruna gölde boğulması, çocuğun annesiyle kardeşlerini olduğu kadar, oturdukları mahalle halkını ve diğer çocukların ailelerini de çok üzmüştü. Hele Harry'nin annesinin üzüntüsü iki misliydi. Evlâdının ölümüne mi yoksa eve ekmek parası getirecek bir kimsenin kalmamasına mı üzüleceğini bilemiyordu. Fakat çok geçmeden evin geçim derdi halledildi. Harry'nin gazete aldığı ve birlikte iş yaptığı bayiler, aralarında toplanıp çocuğun ailesine yardım etmeyi kararlaştırmışlardı. Harry'nin kardeşleri büyüyüp ekmek parası kazanacak duruma gelinceye kadar da bu yardım devam etti.

ATEŞ KAPTAN

(2) "SIVI DİNAMİT" ADLI YAKITI TAŞIYAN BİR YÜK UÇAĞI, MARSLILARIN AJANI KARA KAPTAN TARAFINDAN, YOLUNDAN SAPTIRILMIŞ VE BULUTÜSSÜ'NE ÇARPARAK YANGIN ÇIKARMIŞTI.

ATEŞ YAYILMADAN MELEK UÇAKLARI HAVALANSIN!

YANGINI SÖNDÜRMEYE ÇALIŞIRLARKEN ATEŞ KAPTAN UZAKLAŞTI..

MARSLILARI YİNE BEN DURDURABİLİRİM!

NE VAR ATEŞ KAPTAN? NİÇİN YANGININ BAŞINDAN AYRILDIN?

ALBAYIM.. TEK ÇAREMİZ VAR KURTULMAK İÇİN!..

BİRAZ SONRA...

DİKKAT, DİKKAT!. HERKEŞ ÜSSÜ TERKE HAZIRLANSIN... BEN EMREDİYORUM!

NİÇİN? BELKİ YANGINI SÖNDÜRÜRDÜK..

EVET AMA EMİR BÖYLE!..

ÜSSÜN KAPTAN KULESİNDE..

HEPSİ AYRILDI... ŞİMDİ PLÂNIMIZI UYGULAYALIM...

BALIKLAMA... DENİZE!

BULUTÜSSÜ, OKYANUSUN SERİN SULARINA DALDI, ÇIKTI. YANGIN TAMAMEN SÖNMÜŞTÜ...

BULUTÜSSÜ KURTULDU.. HEMEN TIRMANIP HABER İLETEYİM ALBAY'A!

BEN ATEŞ KAPTAN... YANGIN SÖNDÜ, BEN DE KURTULDUM..

TAMAM.. BİR HELİKOPTER SENİ ALACAK!

BULUTÜSSÜ'NÜ TEK BAŞINA MI BIRAKIYORUZ?..

EVET.. MARSLILARA İYİ BİR OYUN OYNAMAK İÇİN!

AZ SONRA MARS'LILAR GÖRÜNDÜ...

BULUTÜSSÜ BOMBOŞ BİZİ BEKLİYOR..

KARA KAPTAN'IN FİLOSU ÜSSE İNDİ...

AZ ZARAR GÖRMÜŞ.. BU DA İŞİMİZE YARAR ŞİMDİLİK...

DÜNYALILARIN SERSEMLİĞİ YÜZÜNDEN, KOCA BULUTÜSSÜ BİZİM OLDU ARTIK!.

MARS'LILARDAN DÜNYALILARA! BULUTÜSSÜ ELİMİZDE! TESLİM OLMAZSANIZ, HER YERİ BURADAN BOMBARDIMAN EDEBİLİRİZ!

DÜNYA BİRLİĞİ KARARGAHINDA

DUYDUNUZ MU? BULUTÜSSÜNÜ MARSLI'LARA KAPTIRDIK!

EVET, KAPTAN MAVİ.. BİLEREK YAPTIK BUNU!

KARA KAPTAN YERYÜZÜNDE GENİŞ BİR CASUS AĞI KURDUĞUNU BİLİYORDUK. ATEŞ KAPTAN, BU CASUSLARIN HEPSİNİ BİR YERE TOPLAYIP ELE GEÇİRMEYİ DÜŞÜNDÜ....

GELECEK HAFTA: *KARA KAPTAN'A TUZAK!*

Tarzan

42 TARZAN, CANAVAR ADAMLAR TARAFINDAN YAKALANAN ÜÇ AVCIYI KURTARMAK İÇİN GİRDİĞİ OPAR ÜLKESİNDE, TAM ONLARI KURTARACAĞI SIRADA KENDİSİDE BİR TUZAĞA DÜŞER.

TARZAN'IN DÜŞTÜĞÜ YER BİR ARSLANIN İNİDİR. ARSLAN ONU GÖRÜNCE YERİNDEN FIRLAR...

RARGH!

EYVAH! BU AÇ ARSLAN!

YA O BENİ YİYECEK, YA BEN ONU ÖLDÜRMELİYİM.. BAŞKA ÇARE YOK!

ZAVALLI HAYVAN... SENİ İSTEMİYEREK ÖLDÜRDÜM... AMA BUNA SEBEP CANAVARLAR...

TAMAM! ESİRLER, DÖRT OLDU.. KRALİÇE LA İLE EVLENİRKEN HEPSİNİ TANRILARA KURBAN EDECEĞİM!

RIES MANNING 3/10 #2006

Tm. Reg. U. S. Pat. Off.—All rights reserved
© 1969 by United Feature Syndicate, Inc.

canavar adamlar

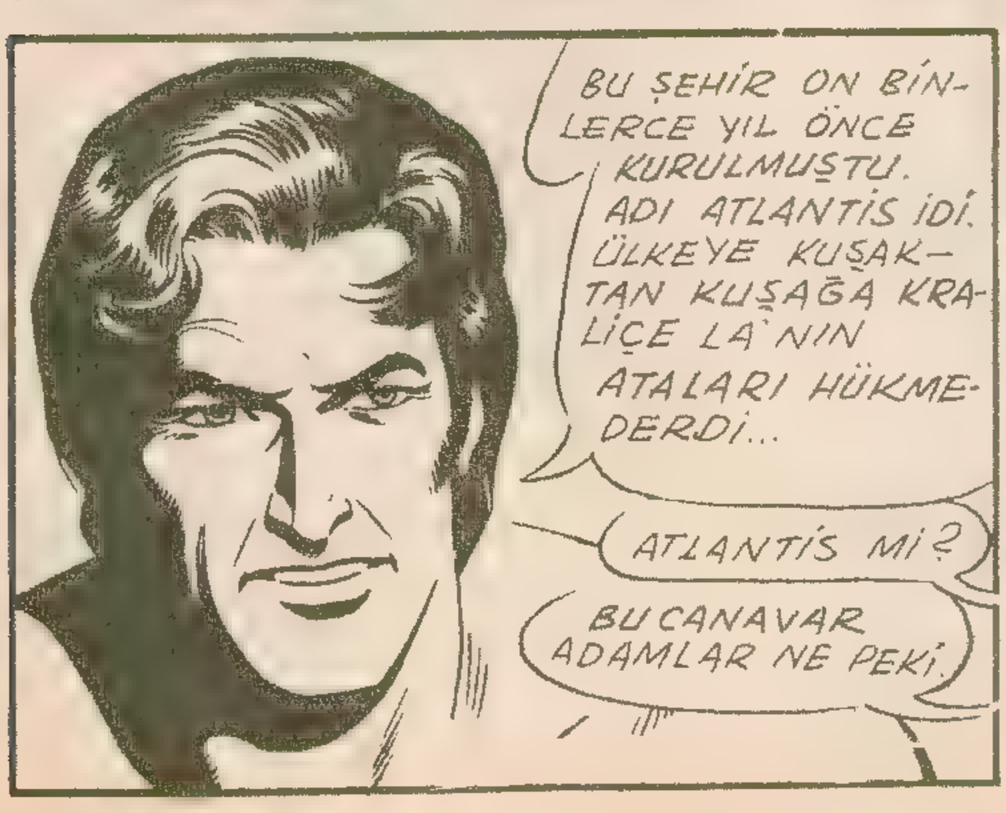

HİKÂYE

Pikolo
küçük
bir şeytan,
Pikola ise
küçük
bir melekti.

Pikolo ile Pikola

İngilizce'den çeviren AKŞİT GÖKTÜRK

Bu günle bu gecenin anısı hiç bir zaman silinmeyecektir Pikolo ile Pikola'nın kafalarından! Gerçi bugün de tıpkı ötekiler gibi başlamıştı. Uyanmışlar, kızarmış ekmekle, yulaf-unu çorbasiyle kahvaltı yapmışlar, sonra bahçede oynamışlar, öğle yemeğinde de kocaman birer tabak dolusu ıspanaktan sonra, yaşlı dadıları Tata parmağını dudaklarına götürerek: «Şşşş, çıt istemem şimdi. Haydi doğru yataklarınıza. Öğle uykusuna! Uslu olur, güzel uyursanız, uyandığınız zaman çok güzel bir yere gideceğiz birlikte» demişti.

İkizler, başlarını yastıklarına gömerek gözlerini yumdular. Tata uyumalarını istediği için değil, ilkbahar havasının verdiği yorgunluk dolayısiyle hemen uykuya dalıverdiler. Pikolo'nun kahverengi saçları, kahverengi gözleri vardı. Pikola'nın sarı saçları, sarı göz olmadığı için de mavi gözleri vardı. Herkes onları birbirinden kolaylıkla ayırt edebilirdi. İyi ki de ayırt edebiliyorlardı, çünkü Pikolo küçük bir şeytan, Pikola ise küçük bir melekti. Melek olduğu için, oğlan kardeşinin her dediğini büyük bir uysallıkla yapardı.

Öğleden sonra saat dörtte uyandılar. Tata ikisinin de İskoç eteklikle-rini hazırlamıştı. İskoçya'da erkekler de eteklik giyer. Ama küçük Pikolo etekliğini hiç sevmez, ayağının ucuyla vurduğu gibi, öteye fırlatıverirdi.

«Ben kız olmak istemiyorum» diye bağırdı Pikolo gene etekliğini tekmelerken. Onun her yaptığı şeyi yansılayan Pikola da bağırmaya başladı: «Ben kız olmak istemiyorum.» Çok

saçma bir şeydi Pikola'nın böyle bağırması, çünkü bağırsa da bağırmasa da kızdı işte, değişecek değildi ya! Haydi Pikolo haklıydı belki, ama yaşlı dadıları Tata ona yan gözle bir baktı:

«Dük bile giyiyor İskoç etekliğini, hanımı da bir kraliçe hem, bırak haydi budalalığı da giy şunu!» dedi. Bu söz üzerine bütün güçlük ortadan kalktı.

Sonra Tata her mevsime göre başka bir süs taşıyan şapkasını giydi. Şimdi ilkbahar olduğu için şapkasının süsü çan çiçekleriydi. Pikolo ile Pikola'nın ellerini tuttu, yanyana gelmiş on büyük kent kadar kocaman olan Londra'nın sokaklarında yürümeye başladılar.

Derken güneş birden yüzünü gizleyiverdi, Tata başını kaldırıp gökyüzüne bakarak:

«Bu akşam gene sis olmasa bari. Ama nasıl olsa ortalık kararmadan eve dönmüş olacağız» dedi. Sonra Trafalgar Alanı'na gittiler, orada beş on dakika güvercinlere yem verdiler. Pikolo ile Pikola'nın en hoşlandıkları şeylerden biriydi bu.

«Şimdi en kestirme yoldan Cennet Pazarı'na gidiyoruz» dedi Tata, göz açıp kapayana dek kendilerini koca mağazanın giriş kapısında buldular.

«Cennet Pazarı»nı bilmeyen yoktur. Adından da anlaşılacağı gibi olağanüstü bir mağazadır. Dünyada aklınıza gelebilecek her şeyi bulabilirsiniz orda. Kat kattır bu kocaman yapı, en üstteki kat bulutları tırmalar gibidir.

Pikolo ile Pikola şimdiye dek hep dışarıdan gördükleri bu koca yapıya ilk kez girdiler. İçerde gördükleri karşısında gözlerine inanamıyacaklardı nerdeyse.

Mağazada Tata kendisine yeni bir şemsiye almak istiyordu. Çoktandır düşünüyordu bir şemsiye almayı ama, yirmi beş yıldır bir türlü alamamıştı. Şimdiki şemsiyesi ise öyle eskimişti ki, her yeri deliklerle doluydu. Bir şey değil, bu deliklerden geçen yağmur damlaları, Tata'nın şapkasının süsü olan çiçekleri ıslatıyor, çiçekler ıslanmaktan boyunlarını büküyorlardı.

Üçü birden döner cam kapıdan içeri girdiler. Pikolo kapıdan çıkmadan önce bir kez daha dönmek istedi tabii ama, Tata onun huyunu bildiği için elini sıkıca tutmuştu. Satış bölmeleri önünde dolaşmaya başladılar.

Gördükleri şeylerin güzelliği karşısında solukları kesildi nerdeyse, her yerde durmak istediler ama, Tata bir an önce şemsiye bölmesini bulmak istiyordu. Neyse ki şemsiye bölmesi oyuncaklar bölmesinin yanındaydı. Tata istediği şemsiyeyi bir türlü seçemedi. Öyle çok şemsiye çıkarttırdı ki satıcı kız bir hayli öfkelendi:

«Biz dünyanın en büyük, en güzel, en seçkim mağazasıyız, size bütün yeni modellerimizi gösterdim, hiç birini beğenmediniz. Anlaşılan ne istediğinizi siz de bilmiyorsunuz!» dedi.

«Ben ne istediğimi çok iyi bilirim» diye karşılık verdi Tata. Sesinin yükselmesinden Pikolo ile Pikola Tata'nın iyice sinirlendiğini anladılar. Bunun bir tehlike işareti olduğunu bilirlerdi.

«Ben yirmi beş yıldır işimi gören şu şemsiyenin aynısını istiyorum» diye ekledi Tata.

Şemsiyeci kız burnunu daha da havaya dikti, daha önce diktiği yetmiyormuş gibi:

«Pamuklu siyah bezden yapılma, kıvrık beyaz saplı bu şemsiyenizin eşi olsa olsa müzelerde bulunur artık, siz kendiniz de müzelik olmuşsunuz» diyerek yeni bir alıcıya döndü.

Pikolo ile Pikola, şimdi kendileriyle birlikte oyuncaklar bölümüne doğru gitmekte olan Tata'nın ellerinin sinirden nasıl titrediğini görüyorlar, onun bu durumuna gerçekten üzülüyorlardı. Ama çok geçmeden hepsi de üzüntülerini unuttular, ne şemsiye düşünüyorlardı ne bir şey artık. Oyuncaklar bölümü gerçekten de bir cennetti. Tam orta yerde, kırmızı boyalı küçük yolcu vagonları, yemekli vagonu, yataklı vagonu ile bir elektrikli tren dönüp duruyordu!

İki çocuk büyülenmiş gibi oldukları yerde kalakalmışlardı. Bir süre sonra Pikola, kendine gelerek oyuncak bebekler köşesine yöneldi. Bu bebekler belli bir yerde durmuyor, ortalıkta geziniyor, incecik bir müzikle dansediyor, ya da «Anne», «Baba» diye sesleniyorlardı. Aralarında «Acıktım» diyen bir bebek bile vardı.

«Ah», diye iç çekiverdi Pikola birden. «Ah», dedi. Şaşkınlıktan sesi soluğu kesilmişti. Ama tam o sırada Tata kolundan çekmeye başladı. Gitme zamanı gelmişti. Küçücük bir istasyonun önünde duran trenin önünde diz çökmüş Pikolo'ya da seslendi. Tata ikisinin de kollarından çeke çeke mağazanın çıkış kapısına doğru ilerledi.

«Size burda birer kremalı pasta yedirmek istiyordum ama, bu mağazada daha fazla kalamayacağım. Aranılan her şeyin mağazalarında bulunacağını böbürlene böbürlene bütün dünyaya yayıyorlar ama, doğru dürüst bir şemsiye bile bulamıyor insan burda!» dedi Tata, sonra dışarı baktığında koyu bir sisin boz bir perde gibi inmekte olduğunu gördü.

Londra sisinin ne demek olduğunu görenler bilir. Sokaklar, insanlar, evler, ağaçlar her şey bir anda gözden yitiverdi. Yoğun bir sis duvarından başka hiç bir şey gözükmüyordu çevrede. Otobüsler bile yollarını göremiyor, ellerinde cep fenerleriyle birtakım adamlar otobüslere yol gösteriyorlardı.

Cennet Pazarı'nın oyuncaklar bölümü gerçekten de bir cennetti. Tam orta yerde, kırmızı boyalı küçük yolcu vagonları, yemekli vagonu, yataklı vagonu ile bir elektrikli tren dönüp duruyordu...

Tata, Pikolo, Pikola birbirlerini görmeden kalabalığın içinde elele ilerliyorlardı. Bu arada Pikolo, Pikola'nın kulağına boyuna fısıldıyordu:

«Tata'nın elini bırak, benim elimi tut, gene mağazaya gidelim!»

Pikolo'nun küçük bir şeytan, Pikola'nın da onun her dediğine uyan bir melek olduğunu söylemiştim size. Tata daha ne oluyor demeye kalmadan Pikola, Pikolo'nun elini tuttu, ikisi gene doğruca «Cennet Pazarı»na daldılar.

Bu arada büyük mağaza kapanmak üzereydi, alıcılar hep dışarı çıkıyorlardı. Satıcı kızlar her bölmede eşyaların üzerini geniş bezlerle örtüyorlardı. Pikolo ile Pikola da oyuncaklar bölmesinde böyle kocaman bir örtünün altında kaldılar. Satıcı kız ➔

onları da ordaki konuşan, yürüyen bebeklerden sanmıştı. Derken koca mağazaya büyük bir sessizlik çöktü. Hiç kimse yoktu artık, çıt bile çıkmıyordu. Herkes gitmiş, yalnız birkaç masa üzerinde küçük ışıkları açık bırakmışlardı.

«Haydi» diye fısıldadı Pikolo, kocaman örtünün altından sıyrılıp çıktılar, oyuncaklar bölmesinde yapayalnız dolaşmaya başladılar. Küçük tren, incecik demiryolu üzerinde kımıldamadan duruyordu. «Tren uyuyor artık» dedi Pikola ama, Pikolo omuzlarını silkerek:

«Trenler uyumaz bilmiyor musun? İyi ki ben senden daha büyük, daha akıllıyım da böyle şeyleri öğretiyorum sana!» dedi. Pikolo kızkardeşinden ancak yarım saat daha büyüktü. Ama yarım saatcik bile olsa, büyüklüğü ile övünmekten hiç geri durmuyordu

«Oysa bebekler uyuyor» dedi Pikola uykulu bir sesle, gerçekten de oyuncak bebeklerden çoğu yumulmuş gözleriyle kutuları içinde uyuyorlardı. Gündüzleri bile kutularına yatırılınca hemen uyuyuveriyorlardı. Ama şimdi hiç biri «Anne», ya da «Baba» diye seslenmiyor, dans etmiyordu.

Pikolo ile Pikola merakla bütün katları dolaşmaya başladılar. Ayakkabılar bölmesinde değerli taşlarla süslü ipek yüzlü bir çift kocaman ayakkabıyı giymeyi denediler, güzel kokular bölmesinde birbirlerine karşılıklı olarak menekşe kokusu püskürttüler, gelinlikler bölmesinde süslü gelin taçları giydiler, derken şeker, çikolata bölmesine vardılar. Bunca çok badem ezmesini, çikolatayı, meyveli şekeri, şekerden yapılma tavşanları daha önce hiç görmemişlerdi. Ağızlarından sular akmaya başladı. Pikolo Pikola'ya baktı, Pikola Pikolo'ya baktı, ikisi de biraz kızardılar. İkisi de bir mağazada kendi başlarına hiç bir şeye el sürmemeleri gerektiğini biliyorlardı. Pikolo:

«Bütün saplı şekerleri birer kez yalayıp yerlerine geri koyalım. Hiç birini almayız gene de, yalnız yalar yerine koyarız» dedi.

Pikola bu parlak fikre hayran kaldı. Böylece her biri yirmi kez kırmızı şekerlerden, yirmi kez de yeşil şekerlerden yaladı, sonra şekerleri gene kavanozlarına koydular. Pikolo ile Pikola'ya şaşmamak gene de elde değil, çünkü o güzelim badem ezmelerine, çikolatalara, meyveli şekerlere el bile sürmemek pek de kolay bir iş olmasa gerek.

Yataklar bölmesine vardıklarında iyice yorgun olduklarını sezdiler. Orada yastıkları pembe ipekle kaplı, çiçekli yorganı kuştüyünden, gerçek bir cennet yatağı gördüler. «Ooh», dediler ikisi bir ağızdan, ayakkabılarını çıkardılar —evet, gerçekten çıkardılar ayakkabılarını— yanyana uzanıp yattılar.

«Tata» diye mırıldandı Pikola. İkisini de yitirmiş olan Tata şimdi ne yapıyordu kim bilir? Pikola'nın kafasından bir türlü çıkmıyordu bu. Ama Pikolo çoktan uyumuştu bile. İyi geceler dileyen bir öpücük, bir iyi geceler masalı bile olmadan Pikola da uyuyakaldı kısa bir süre sonra. «Cennet Pazarı»nda uyudular, taa...

«Tata» diye mırıldanmıştı Pikola, zavallı Tata. Şemsiye alamamış, üstelik çocukları da yitirince Londra sisinin ortasında ne yapacağını şaşırmıştı. Derken birden, «Bir Bobby yardım edebilir bana belki!» diye düşündü.

Şimdi soracaksınız: Bobby mi? O da ne demek? Bir polis diyebilirim belki, bir koruyucu ama, yalnız Londra'da bulunan bir yaratıktır bu Bobby. Bir Bobby her şeyi görür, her şeyi işitir, bilir, her zaman bir çözüm yolu bulur. Çocukları özellikle sever, onların koruyucu meleği olabilir Bobby.

Londra'da her köşede bir Bobby dinelir. Tata da onlardan birine durumu anlattı.

«Hiç üzülmeyin, ağlamayın bayan» dedi Bobby, «çok geçmeden anlarız nerde olduklarını. Bana kalırsa, onlar elektrikli treni bir daha görmeye gitmişlerdir. «Bobby, Tata'nın kolundan tuttu, onu en yakındaki karakola götürdü. Sonra hemen telefona sarıldı.

«Cennet Pazarı»nın gece bekçisinin odasındaki telefon birden çalmaya başladı. Bekçi de tam mağazada dolaşmaya hazırlanıyordu. Bobby'nin anlattıklarını işitince pek şaşırmadı.

«Bakalım, şimdi anlaşılır durum» dedi bekçi, bütün anahtarlarını, kocaman el fenerini aldı, doğruca oyuncaklar bölmesine gitti. O yana baktı, bu yana baktı, hiç kimseyi göremedi.

Sonra bir bölmeden ötekine geçerek yavaş yavaş dolaşmaya başladı. Adımlarının sesi bütün salonlarda yankılanıyordu.

Belki de şekerler bölmesinde saklanıyorlardır, diye düşündü. Ama orda da değillerdi. Yalanmış saplı şekerler kavanozlarında suçsuz duruyorlar, hiç bir ipucu vermiyorlardı.

Sonra yataklar bölmesine vardı, orada bir ara gözüne İskoç eteklikleriyle kocaman bir yatağa yanyana uzanmış uyumakta olan iki küçük çocuk ilişti. Yatağın önünde de iki çift küçük kırmızı pabuç uslu uslu duruyorlardı.

Gece bekçisi yarım saat sonra, yanında Bobby ile Tata, geri geldiğinde her şey gene aynıydı. Pikolo ile Pikola'yı yatağın üstünden usulca alarak polis arabasına taşıdılar. Gece bekçisi Pikolo'yu, Bobby Pikola'yı, Tata da küçük kırmızı pabuçları taşıyordu.

Sabahleyin Pikolo ile Pikola, evdeki yataklarında uyandılar, gözlerini ovuşturdular, birbirlerinin yüzüne bakarak kendi kendilerine sordular: «Cennet Pazarı»na gidişleri bir düş müydü, yoksa gerçek mi?..

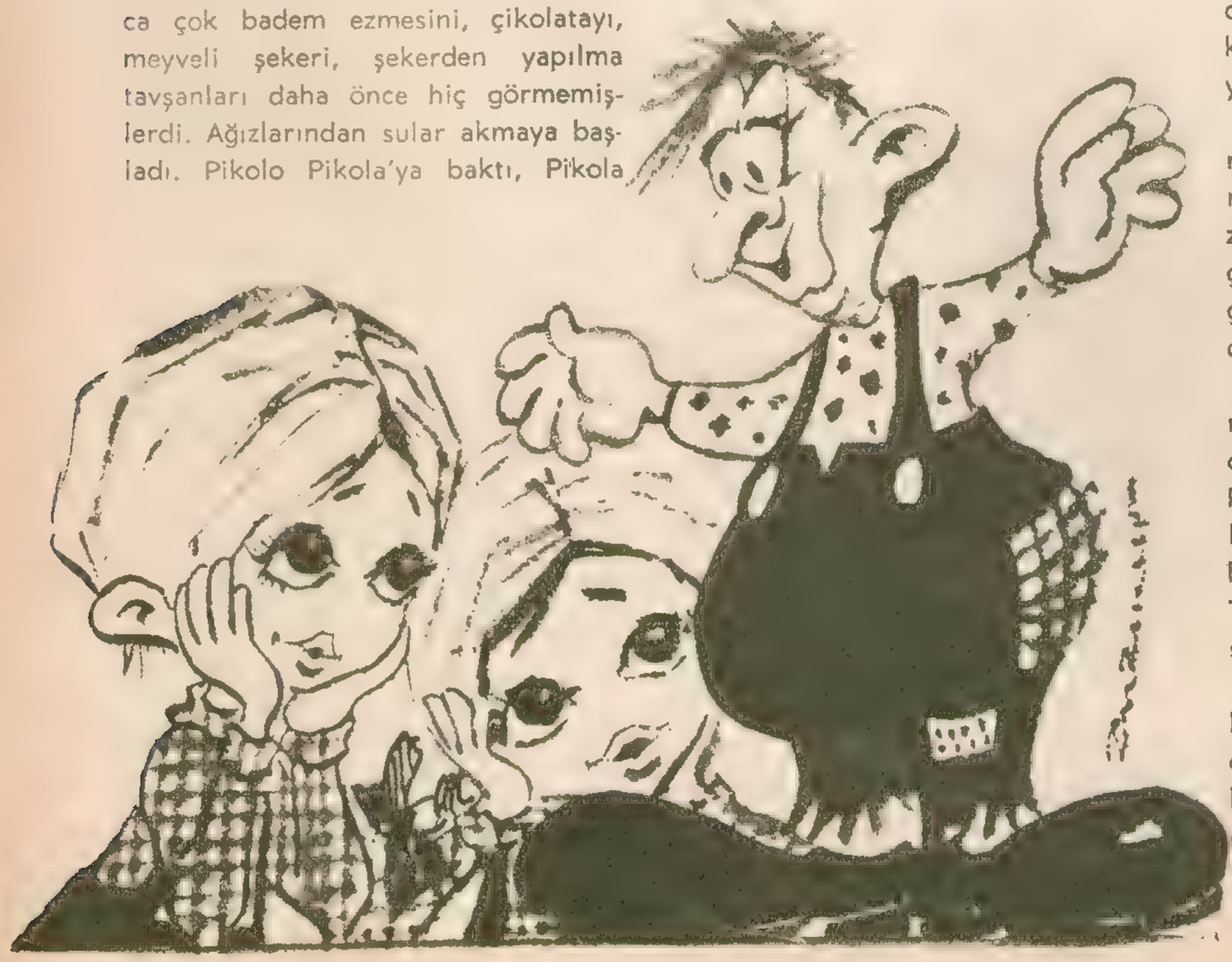

Denizi ve Denizciliği Sevenlerin Romanı

YELKENLER FORA!

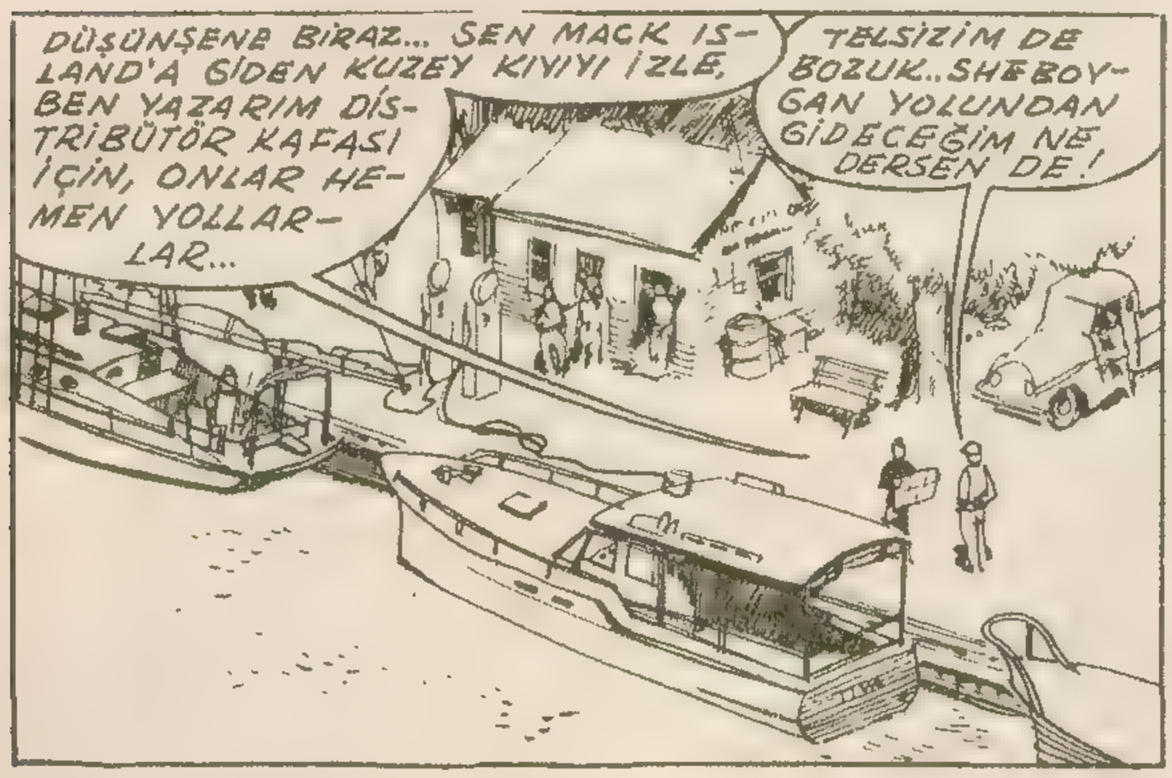

ARKASI VAR

DENİZCİLİK BİLGİLERİ

DENİZLE İLGİLİ KORKUNÇ EFSANELERİN EN ÜNLÜSÜ TALİHSİZ KAPTAN, VANDERDECKEN'İN SERÜVENLERİDİR. TÜRLÜ ÇEŞİTLERDE ANLATILAN BU EFSANEYE GÖRE KAPTAN, ŞOM AĞIZLILIĞININ CEZASI OLARAK, UÇAN HOLLANDALI GEMİSİNDE DURMADAN DENİZLERDE DOLAŞMAYA MAHKÛM EDİLMİŞ. DENİZCİLER, BU HAYAL GEMİSİNİ GÖRENLERİN ÖLECEĞİNE İNANIRLARDI.

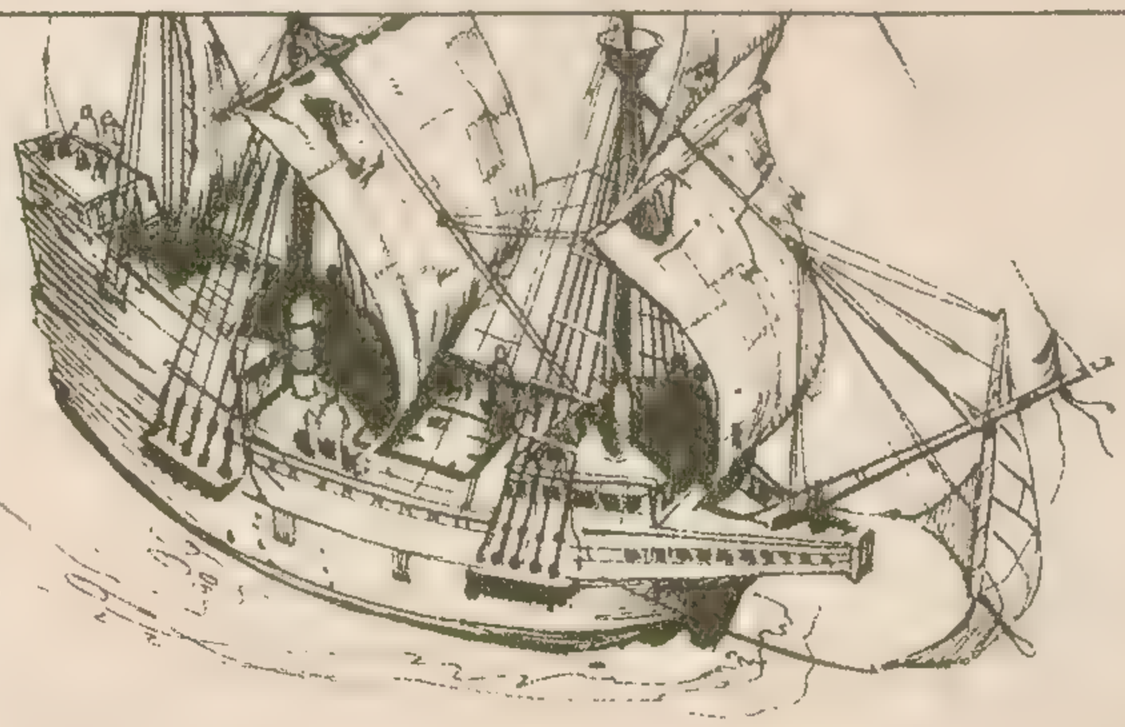

© 1969 by NEA, Inc.

PİNOKYO

8

PİNOKYO, EĞLENCE ADASI'NDA TAM EŞEK OLACAĞI SIRADA, DENİZDE BABALIĞININ GÖNDERDİĞİ MEKTUBU BULUR. GEPETO BİR BALİNANIN İÇİNDE YAŞAMAKTA, PİNOKYO'NUN KENDİSİNİ KURTARMASİNİ BEKLEMEKTEDİR.

HEMEN GİDİP BABAMI KURTARMALIYIM!

BU KULAKLAR VE BU KUYRUKLA NASIL ONUN KARŞISINA ÇIKACAKSIN?

UMURUMDA DEĞİL, ŞİMDİ BENİ YALNIZ BIRAK LÜTFEN... BANA BİR TAŞ LÂZIM...

HADİ PİNOKYO BÜYÜK BİR KABAHAT YAP TA SEN DE EŞEK OL.. BAK BİZ NE GÜZEL ANIRIYORUZ...

İSTEMEM

NE O BENİ YALNIZ MI BIRAKIYORSUN?

GELECEKSEN ATLA CEBİME HAYDİ..

CIRCIR, PİNOKYONUN CEBİNE GİRDİ.. PİNOKYO DA SUYA ATLADI.

ATLAR ATLAMAZ DA ESKİ NORMAL HALİNİ ALIVERDİ.

ACABA "DENİZLER CANAVARI" NE TARAFTADIR?

TEHLİKE BURASI DENİZLER CANAVARININ SINIRIDIR

AFERİN PİNOKYO. SEN CESUR BİR ÇOCUKSUN.

GEL SANA O CANAVARI GÖSTEREYİM.

BAK İSTE, UYUYOR... BEN ŞİMDİ ONU GIDIKLARIM. AĞZINI AÇINCA SEN DE İÇERİ GİRERSİN!

KILIÇ BALIĞI, BALİNAYI GI-DIKLAYINCA, KOCAMAN BA-LİNA DA UYANIP AĞZINI AÇTI.

BALİNA NEFES ALINCA, AĞZINDAN GİREN SULARIN İÇİNDE PİNOKYO DA VARDI.

PEK KARANLIK. BİR ŞEY GÖREMİYORUM! YA SEN CIRCIR?

İLERİDE BİR BALIK-ÇI KAYIĞI GÖRÜYO-RUM. SAKIN BU GEPETO OLMASIN?

EVET, ODUR BABAM BABA!.

PİNOKYO!

İKİSİDE SEVİNÇTEN HEM GÜLÜ-YOR HEM AĞLIYORLARDI..

ŞİMDİ BURADAN NA-SIL KURTULA-CAĞIZ?

HEMEN BİR SAL YA-PIP ONUN ÜSTÜNE GEÇELİM. BU KAYIĞI DA YAKALIM. ONUN DU-MANLARI BALİNANIN GENZİNE KAÇACAK. BÖYLECE DE....

GENZİNE DUMAN KAÇAN DENİZLER CANAVARI HAPŞIRINCA BİZİMKİLER DE SALLA BİRLİKTE DIŞARI FIRLADILAR.

ÇOK ŞÜKÜR NİHAYET KURTULDUK BABA!

GEPATO'NUN EVİNDE..

PİNOKYO ELBİ-SEN YIRTILMIŞ OĞLUM.. GEL DİKEYİM...

HAYIR, BABA.. SEN AR-TIK ÇOK YORULDUN. ÇA-LIŞMA. BUNDAN SONRA BÜTÜN İŞLERİ BEN YAPACAĞIM..

ÇEKETİNDEKİ YIRTIĞI DİKER-KEN ELİNE İĞNE BATINCA BAŞIRDI. PARMAĞI KANAMIŞ-TI. DEMEKKİ GEPETO'NUN DUALARI KABUL OLUNMUŞ, O DA DİĞER ÇOCUKLAR GİBİ ETTEN, KEMİK-TENDİ ARTIK...

SON

ÇINAR DEDE İLE IHLAMUR NİNE

Şehir tiyatroları, Yeni Komedi tiyatrosunda, bir Anadolu efsanesinden Semih Sergen'in oyunlaştırdığı «Çınar Dede ile Ihlamur Nine» adlı oyun oynuyor. İnsan yüreğinin, iyilik ve konukseverliğin yüceliğini anlatıyor oyun:

Olimpos dağında tanrılar tanrısı Zeus bir eğlence düzenler. Çalınan müzik, oynanan dans ve içilen şarap artık yüce Zeus'u sıkmaktadır. Yeni, değişik bir şey arar Zeus. Tanrıların habercisi ve rüzgâr tanrısı Hermes Zeus'a insanların arasına karışmasını, Olimpos dağından bir süre için ayrılmasının sıkıntılarını azaltacağını söyler. Zeus ve Hermes Olimpos'u ve tanrı kişiliklerini bırakıp, Bergama'ya insanlar arasına girerler. Ekmek istedikleri ekmekçi, şarap dilendikleri şarapçı ve Bergama'da «Tanrı misafiriyiz» diye kapılarını çaldıkları tam on bir ev sahibi onları kovar ve horlarlar. Yatacak yer ve yiyecek ekmek bulamayan tanrılar aç ve yorgun Bergama sokaklarında dolaşırlarken, küçük çocukların alaylarına aldırmadan onlarla şakalaşan Çınar Dede'yle karşılaşırlar. Çınar Dede onları alıp fakir ve küçük kulübesine götürür. Çınar Dede ve karısı Ihlamur Nine tanrı misafirlerini saygı ile karşılarlar. Çok az olan çorbalarını, şaraplarını kendileri içmez, onlara ikram ederler. Çorba yetmez, Ihlamur Nine tencerede yine çorba görür. Şarap dökülür ama, testide hâlâ şarap vardır. İki iyilik sever ihtiyarcık tanrı Zeus'a adadıkları kazlarını konuklarına yolluk yapmak için keserler.

Ertesi sabah yolluklarını verip konuklarını yolcu edecekleri sırada Zeus Bergama'yı sular altında bırakır. İyilik etmeyen, konuksever olmayan, kötü yürekli insanlar Zeus'un gazabına uğrayıp öleceklerdir. İyi yürekli ihtiyarlar, Zeus'dan insanları öldürmemesini, Bergama'yı sulardan kurtarmasını dilerler yüce Zeus'tan. Dileklerini yerine getirir Zeus, kendileri için de bir dilekte bulunmalarını ister. Çınar Dede ile Ihlamur Nine sadece aynı anda ölmeyi dilerler Zeus'tan.

Zeus Olimpos'a döner. Olimpos'ta tanrıça Hera, tanrıça Athena ve tanrıça Afrodite güzellik için kavga etmektedirler. En güzeli seçecek olan Paris'e her biri bir vaatte bulunurlar. Yüce tanrı Zeus, tanrıların bile sahtekâr olduklarını görür ve bu davranışlarına kızar, Çınar Dede ile Ihlamur Nine'nin Olimpos'a getirilmesini, tanrıların bu iki iyi insandan ders almalarını ister. Hermes Bergama'ya küçük kulübeye gelir. Ama, Çınar Dede ile Ihlamur Nine, ıhlamur çiçekleri dökülürken ulu bir çınar ağacı olmuşlardır. Birlikte ölme dilekleri yerine gelmiştir.

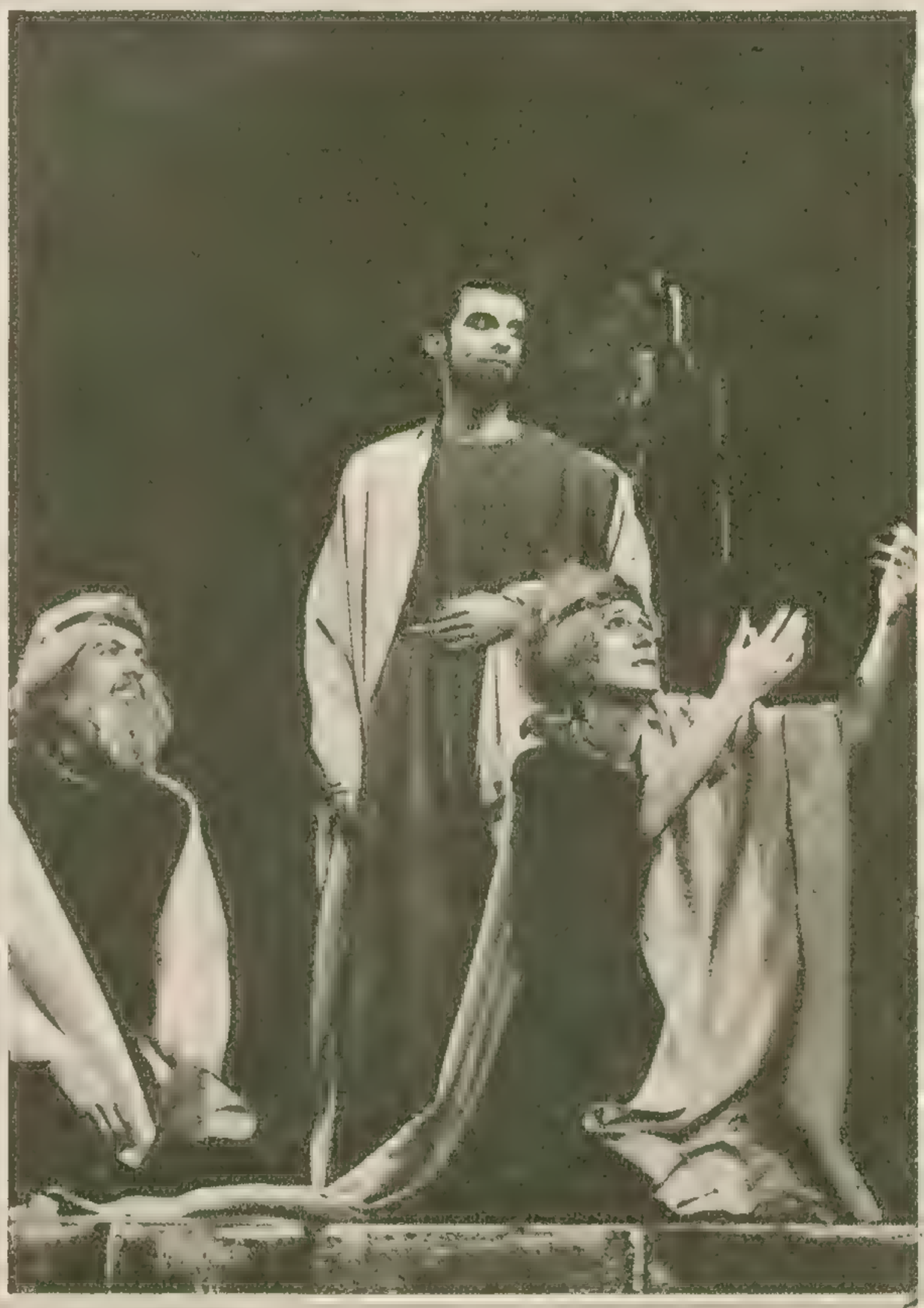

Olimpos'ta yapılan eğlence. Bu eğlenceler artık Zeus'u memnun etmiyor.

Tanrı Zeus ve Hermes iki fakir ihtiyarın evinde ihtiyarlar tanrı misafirlerini gerektiği gibi ağırlamaya çalışıyorlar.

Olimpos Dağı'nda Tanrıçaların en güzelini seçmek için yapılan toplantı.

Çınar dede ile Ihlamur nine üzerine

Sevginin, doğruluk ve konukseverliğin gün geçtikçe azaldığı bir dünyada yaşıyoruz sevgili çocuklar. Aklın ve tekniğin zirveye ulaştığı 20. ci asrımızda, birtakım manevî değerler, maalesef yerlerini daha çok maddenin egemenliğindeki kuvvetlere terkediyor. Çalışma ve öğrenim tempomuz gün geçtikçe hızlanmak zorunda. Fakat bu arada dostluğa, sevgiye, merhamet ve yardıma o kadar az zaman ayırabiliyoruz ki. Oysa, sadece insanız diyebilmek için bile, başkalarının sorumluluklarını hiç değilse mânen yüklenmek zorunda olduğumuzu unutmamalıyız. İşte bizim küçük oyunumuzun kahramanları olan Çınar Dede ile, Ihlamur Ninenin hayat öyküleri bu nedenle sahne ışıklarına çıkarıldı. Onların sevgi dolu yürekleri, Tanrılara yol gösterecek kadar zengin, düşünce ve yaşantıları, Tanrıçaları kıskandıracak kadar güzel ve insana dönük. Anadolu konukseverliğiyle yüklü bu güzel efsaneyi onun için seviyor, siz kardeşlerimize de bir kaynak, bir dayanak olur umudunu taşıyoruz...

Semih SERGEN

Çınar Dede ile Ihlamur Nine, Tanrı Zeus'tan Bergama'yı sulardan kurtarmasını diliyorlar.

TARİHİN MEŞHUR OLAYLARI

ARAPLAR FRANSA'DA

Abdurrahman Gafıkî ilki 721, ikincisi 728'de olmak uzere iki defa Pireneler'i aşıp Fransa'ya girmiş Bordeaux şehrini ele geçirmişti.

732 yılının ekim ayının soğuk bir cumartesi günüydü. Fransa'nın Tours şehri yakınlarında, Poitiers'de yedi gün, yedi geceden beri amansız bir savaş cereyan ediyordu. Bir tarafta Fransız orduları Charles Martel'in komutası altında, karşı tarafta da Endülüs Emevî Devleti'nin kuvvetleri Abdurrahman Gafıkî'nin komutası altında ölüm-kalım savaşını sonuçlandırmaya çalışıyordu.

Ortaçağ silâhlarının amansızca kullanıldığı savaş çok kanlı oldu. Çarpışma, sanıldığından uzun sürmüştü. Abdurrahman Gafıkî'nin ordusundaki komutanlar arasındaki çekememezlik ve anlaşmazlık Arap kuvvetlerini çok yıpratmıştı.

Nihayet savaş Fransız kuvvetlerinin başarısı ile sonuçlandı. Böylece Arap kuvvetleri Fransa içlerinde eridi, büyük bir kısmı kılıçtan geçirildi, bir çoğu da esir edildi. Ünlü komutan, büyük asker Abdurrahman Gafıkî şehitler arasındaydı.

Kimdi bu Abdurrahman Gafıkî? Arap kuvvetlerinin Fransa içlerinde ne işleri vardı?

Abdurrahman Gafıkî o sıralarda kuzey Afrika'yı baştanbaşa ele geçirerek Cebelitarık boğazından karşıya, Avrupa'ya geçen Arap kuvvetlerinin İspanya valisiydi. Araplar hem askerlik hem de uygarlık alanında çok ilerlemişler, hemen bütün İspanya'yı ele geçirmişlerdi. Araplar, İspanya'yı ele geçirmekle yetinmemişler, Pirene dağlarını da aşarak Fransa'ya ayak basmışlardı.

Bu olay yalnız Fransa için değil, hemen hemen bütün Avrupa için büyük bir tehlikenin başlangıcı sayıldı. Çünkü hiç bir kuvvet Arap ordularının karşısında duramıyordu. Böyle olunca Araplar tıpkı İspanya'da olduğu gibi Fransa'yı da bütünüyle ele geçirecekler, oradan da Avrupa'nın başka ülkelerine göz dikeceklerdi.

Abdurrahman Gafıkî adlı komutan ilki 721'de, ikincisi de 728'de olmak üzere Pireneler'i iki kere aşıp Galler ülkesi denen bölgeye girdi, Bordeaux şehrini ele geçirdi. Sadece bu başarılar bile bütün Fransa'yı dehşet içinde bırakmıştı. Anneler, çocuklarını korkutmak istedikleri zaman, (Abdurrahman Gafıkî'ye Abdarem adını taktıkları için) «Yaramazlık etmeyin! Yoksa sizi Abdarem'e veririm!» diyorlardı.

Abdurrahman Gafıkî, nihayet 732 yılında bütün kuvvetlerini toplayarak Fransa içlerine yeni bir sefere çıktı. Amacı bütün Fransa'yı ele geçirip Endülüs Emevî Devleti'nin sınırlarını genişletmekti.

Bu orduyu Poitiers'de Charles Martel'in komutasındaki Fransız ordusu

DÜNYA HARİKALARI

İTALYA'NIN EĞRİ KULESİ

P İ S A

Ünlü bilgin Galile'nin yerçekimini ispatlamak için deney yaptığı yeryüzünün tek eğri kulesi Pisa.

Belki adını duymuşsunuzdur. İtalya'nın Pisa şehrinde meşhur mu meşhur bir kule vardır: PİSA KULESİ... Her yıl, tatilini geçirmek için İtalya'ya gelen binlerce turist, bu kuleyi görmek için mutlaka Pisa şehrine gider.

Pisa Kulesi'nin öyle ahım şahım bir mimarî özelliği yoktur. Ne fazla yüksektir, ne de fazla süslü-püslü. 54 metre yüksekliğinde, 16 metre çapında silindir biçimindedir. 1174 yılında bir kilisenin çan kulesi olarak yapımına başlanmış, 176 yıl sonra 1350'de bitmiştir. Sekiz kattır. Her katı sütunlar üzerinde yükselir. İlk katta 15, ondan sonraki 6 katta 30'ar sütun vardır. 8. katta ise 12 sütun bulunur. Duvarları baştan başa mermerlerle kaplıdır.

Pisa Kulesi'nin dünyanın harikalarından biri olmasının başlıca iki sebebi vardır. Bunlardan biri ve başlıcası kulenin eğri oluşudur. Evet İtalya'nın meşhur Pisa kulesi eğridir. Sağa doğru hafifçe yatmıştır. Kuleyi görmeye gelen turistler, onun böyle yana yatmış halini görünce hayretler içinde kalırlar. Kulenin içini dolaşırken, katları tırmanırlarken bu hayret korku şekline döner... Kolay mı, ya kule yıkılıverirse!.

Ama turistlerin telâşları boşunadır. Zira yeryüzünün tek «Eğri Kulesi» yapıldığı günden bugüne, yana yatmıştır ve mimarların hesaplarına göre de yıkılması imkânsızdır.

Piza Kulesi'nin eğriliği, temelinin fazla derin olmamasından ileri gelir. Bu yüzden yapıldığı gün eğilmeye başlamış, bittikten sonra da bir toprak çökmesi yüzünden eğriliği artmıştır. Kulenin eğriliği kılıkılına 4 metre 41 santimdir. Yani en üstünden bir dikey indirilirse, bu dikeyle kulenin toprağa oturduğu kısım arasında 4 metre 41 santimlik bir mesafe kalır.

Pisa Kulesi'ni veya diğer adıyla «Yeryüzünün tek eğri kulesi»ni dünyanın harikalarından biri yapan diğer bir özellik de, fizik kitaplarında sık sık adına rastladığınız veya rastlayacağınız ünlü bilgin Galile'nin düşme kanunlarını ispat etmek için bu ünlü kuleden faydalanmış olmasıdır. İlk teleskopu bulan, yaptığı teleskop'la Ay'ın yüzeyini inceleyen ve dünyamızın kendi ekseni ve Güneş'in etrafında döndüğünü ilk olarak iddia eden ve bu iddiası yüzünden başı derde giren Galile, ağırlıkları ne olursa olsun bütün cisimleri yerçekiminin aynı şekilde çektiğine inanmıştı. Bu iddiasını doğrulamak için bir gün doğup büyüdüğü şehrin meşhur kulesinin en üst katına çıktı. Elinde biri yarım kiloluk, diğeri beş kiloluk iki ağırlık vardı. Herkesin gözü önünde bu ağırlıkları Pisa kulesinin tepesinden yere bıraktı. Ünlü bilgin, iddiasında haklıydı. İki ayrı ağırlıktaki cisim, aynı anda toprağa düşmüştü..

İşte bugün Pisa Kulesi'nin insanı hayrete düşüren eğriliğini görmeye gelenler, kulenin sekizinci katına çıktıkları zaman, insanlığa büyük hizmeti dokunan Galile'yi de sevgiyle anmaktan kendilerini alamazlar.

Er - Sev

karşıladı. Daha önce de anlattığımız gibi, şiddetli soğuk altında yedi gün, yedi gece devam eden savaş sonunda Arap kuvvetleri yenildi. Bu yenilgide, Arap komutanlarının aralarındaki rekabet yüzünden birbirine düşmelerinin de payı vardı.

Fransız kuvvetlerinin komutanı Charles Martel (Martel, Fransızca'da çekiç demektir) bir kahraman olarak karşılandı. Gerçekten de Charles Martel'in başarısı yalnız Fransa'yı değil, bütün Orta Avrupa'yı Arapların eline geçmekten kurtarmış oluyordu. Poitiers şehri, Endülüs Emevî kuvvetlerinin eriştiği en uç nokta olarak kaldı. Arap kuvvetleri bir daha, daha ileriye gidemediler. Zamanla da elde ettikleri bu toprakların ellerinden çıkmasına engel olamadılar.

E. T.

SARIKAYA'daki DEFİNE

Ahmet, aklına gelenleri kardeşine söyledi: «Büyük dedemiz yıllarca korsanlık edip kimbilir kaç gemiden ne kadar ganimet topladı. Nerede bu define?»

Türkçesi: ASLI CAN

ÖZET — Tatillerini geçirmek üzere Ayvalık'a giden Ahmet ve Mehmet, deniz kenarında bir adamla karşılaşırlar. Adam önemli bir şey söylemek için gece 10'da onları köşkün bahçesinde bekleyeceğini bildirir ve hemen uzaklaşır.

— 2 —

Doktor kendisini tanıttıktan sonra sözlerine devam etti: «Biliyorsunuz, benim adada özel bir kliniğim vardır. Akıl hastaları için açtığım bir klinik. Sizinle konuşan adam, bu sabah klinikten kaçan bir deliydi. Bu kelimeyi hastalarım için pek kullanmak istemem ama... Neyse, kendisini kliniğe dönmesi için kandırmaya çalışacağız tabiî. Yok, tehlikeli bir deli değil, ama yine de pek belli olmaz tabiî...» Durdu. Bir an Ahmet'i süzdükten sonra, birden sordu: «Delikanlı, senin adın Ahmet Sarıkaya değil mi? Bu da kardeşin galiba... Tesadüfe bakın... Öyle ya, amcanız sizin yeğenleri olduğunuzu, okula gittiğinizi söylemişti. Selâmi beyi iyi tanırım. Neyse, yine görüşelim delikanlı. Buyrun, bu da kartım. Herhangi bir şey lâzım olursa telefon da edebilirsiniz bana... Şimdilik müsaadenizle...»

Adam cebinden çıkardığı kartvizitini Ahmet'in eline tutuşturdu ve birşey söylenmesine fırsat bırakmadan, acele adımlarla çamlara doğru yürüdü.

Ahmet önce adamın ardından baktı. Sonra eğilip kartı okudu: «Doktor Bülent Çadırcı, Çamlık Sağlık Yuvası, Ayvalık». Sonra kartı Mehmet'e uzattı.

Mehmet: «Vay canına, deliymiş demek adam» diye gülerek söylendi. «Herhalde bizi onun için takip ediyordu.»

Ahmet gülmedi. «Garip... Hiç de deliye benzemiyordu» demekle yetindi. «Neyse, bu akşam saat onda köşkün bahçesinde, mutlaka onunla görüşelim...»

GECE MACERASI

Köşkte beraber kaldıkları odalarında karşı karşıya geçip oturduktan sonra, Ahmet kardeşinin yüzüne bakarak: «Bu işte bir bit yeniği var, ama bir türlü çıkartamadım» dedi. «Adam bize Sarıkaya adasından bahsetti, değil mi?»

Mehmet de, yabancının, adadan bahsettiğini işitmişti. Fakat o, bu işte bir bit yeniği görmüyordu.

— «Sarıkaya adasından bahsetse ne olur, etmese ne olur?» diye sordu. «Adam delinin biriymiş. Bizim adadan bahsetti diye akıllanmadı ya. Sonra Doktor Çadırcı'nın tanınmış bir kimse olduğunu sen de biliyorsun. O da adamın deli olduğunu söyledikten sonra...»

— «Var var, bence bu işte bir bit yeniği var» diye ısrar etti. «Bir kere adam hiç de deliye benzemiyordu. Ayrıca doktor Çadırcı tanınmış bir kişi olabilir, ama bu ille de dürüst bir insandır anlamına gelmez. Tıpkı o yabancının Sarıkaya adasından bahsetmesinin, kendisini delilikten kurtaramayacağı gibi. Gördün mü, kazdığın kuyuya kendin düştün.»

Mehmet başını salladı. Ağabeyi işi büyütüyordu. Adamın kendilerini takip ettiği iddiası doğru çıkmıştı, ama şimdi de bu işte bir bit yeniği araması, garipti. Hele Doktor Çadırcı'nın dürüst biri olduğundan şüphe etmesine diyecek yoktu.

— «Peki, neymiş bu bit yeniği?» diye sordu.

— «Henüz ben de bilmiyorum. Ama evvelâ o ürkek yabancı, sonra doktor, Sarıkaya adası... Hepsi birbirine karıştı.. Kimbilir...»

Bir süre durup düşündü, sonra ekledi: «Sarıkaya deyince de aklıma büyük dedemiz Yıldırım Reis geldi...»

— «Onun ne ilgisi var bu işle kuzum?»

Yıldırım Reis'in maceraları ilgi çekici olabilirdi, fakat o adamla doktor Çadırcı'nın bu maceralarla ilgilenmeleri, Mehmet'in aklının alamıyacağı bir şeydi.

Bir an korsan dedesinin yaşantısı, Mehmet'in gözlerinin önünden geçer gibi oldu. Onu kadırgasının içinde, yanında leventleri, elinde palası ile savaşırken gözlerinin önüne getirdi. Büyüklerinden işittiklerine göre, Yıldırım Reis zamanında Ege denizinde Venediklilere ve Cenevizlilere duman attırmıştı. Ancak Barbaros'un hizmetine girdikten sonra uslanmış, birkaç yıl sonra da, hizmetlerine karşılık Padişah'ın kendisine bağışladığı yerlerden o küçücük Sarıkaya adasına çekilerek, yaptırdığı kalede herkesten uzakta yaşamaya başlamıştı.

Ahmet de bu sırada herhalde aynı şeyleri düşünüyordu.

— «Korsan dedemiz yaman adammış» dedi birden bire. «Herhalde yaşadığı çağ da bugünkü çağa benzemiyordu. Bileğine güvenenler, dilediklerini gibi yaşıyabiliyorlardı. Sonunda Sarıkaya'da bu maceralı hayatına son vermiş olmalı.»

Mehmet başını sallayarak ağabeyini onayladı. Ama bundan birşey çıkarmak, bir sonuca varmak aklına gelmiyordu bir türlü. «Peki, sonra?» diye sordu.

Ahmet kardeşine doğru eğilerek: «Anlamıyor musun?» dedi. «Büyük dedemiz yıllarca korsanlık edip, kimbilir kaç gemiden ne kadar ganimet topladı. Nerede topladığı bu define? Ailemizin hiç bundan bahsettiğini duydun mu?»

— «Yoo, sanmam ki böyle bir define olsun.»

— «Gördün mü? Şimdi bizim Murat dayıyı hatırla. Bilirsin, o ailemizin geçmişi ile pek ilgilidir. Ne demişti bir kere? 'Belki de büyük dedemizin definesi Sarıkaya adasında saklıdır!' demişti. Unutma ki, Yıldırım Reis, son günlerinde bu adadan hiç ayrılmamış... Ölünceye kadar orada kalmış.»

Mehmet, şaşkın şaşkın ağabeyine baktı. Onun neler düşündüğünü şimdi anlamıştı.

— «Şey... Yâni o bizi takip eden adam, definenin yerini biliyor du mu demek istiyorsun? Öyleyse Doktor Çadırcı da biliyordu ve adamın bize söylemesine engel olmak istedi, bunu mu demek istiyorsun?»

— «Öyle demiyorum, ama pekâlâ öyle de olabilir. Adam bize Sarıkaya'dan bahsetti ve Selâmi amcama bir haber iletmemizi söyledi, değil mi? Ardından da doktor bey çıkageldi yanında şoför kılıklı biriyle. Sonra doktorun adamı yakalamak için ne kadar hevesli olduğunu sen

de gördün.»

— «Tabiî yakalamak isteyecekti! Hastanesinden kaçmış bir deli, değil mi?»

— «Sen hâlâ onun deli olduğuna inan bakalım, ama ben bu gece o adamla görüşeceğim. Bu Sarıkaya adası beni sarmaya başladı. Unutma, soyadımızı bile oradan almışız. Pekâlâ Yıldırım Reis'in definesi de adada gömülü olabilir.»

Mehmet ağır ağır başını salladı. Ahmet iyice keçileri kaçırmıştı...

Ama yine de gece Ahmet'le beraber bahçeye ineceğini biliyordu. Onu yalnız bırakamazdı tabiî. Amcaları saat dokuzdan sonra dışarı çıkmalarına izin vermezdi, ama bir yolunu bulup gizlice bahçeye ineceklerdi herhalde.

Evet, Mehmet de Ahmet'le beraber gidecekti. Ama o deli adam herhalde böyle bir randevu verdiğini bile unutacak ve gece onda bahçeye gelmeyecekti. Bu arada Dr. Bülent Çadırcı kendisini yakalamış da olabilirdi. O zaman adamın bulunabileceği tek yer, Çamlık Sağlık Yuvası olacaktı. Mehmet inanmadığı halde bahçeye inmeye razı oldu. Hiç olmazsa Ahmet'e gözkulak olurdu.

Gece saat ona çeyrek kala iki kardeş bütün hazırlıkları tamamladılar. Pijamalarını çıkartıp, yeniden giyindiler. Yavaşça kapıyı araladılar. Amcaları çoktan odasına çekilmiş, çalışıyordu.

Geniş bahçenin kararlaştırılan yönüne saklanarak yürürken, ikisi de heyecanlıydı. Ahmet: «Doktor Sarıkaya adasına gittiğinden de bahsetti» diye fısıldadı. Mehmet, bahçenin kenarındaki çitin yanına varıncaya kadar ona bir cevap vermedi. Hava biraz sonra iyice kararmış olacaktı. Ancak çite varınca:

— «Haklısın. Bir ilişki var aralarında» diyebildi.

— «Tabiî var ya! O adam, ada hakkında birşeyler biliyor ve bunu amcama söylemek istiyor. Doktor da onu engellemek istiyor. Yalnız bunun Yıldırım Reis'in definesi ile bir ilgisi var mı, kesin olarak bilmiyorum. Sırf Murat dayım bahsettiği için aklıma define geldi. İster defineyle ilgisi olsun, ister olmasın, yine de Sarıkaya'nın etrafında birtakım dolaplar dönüyor gibime geliyor...»

Ağabeyinin inandırıcı sözlerine rağmen, Mehmet yine de emin değildi. Ama durumda bir gariplik sezdiğini de kabul ediyordu.

Çitin yanına varınca, çalılar arasına gizlenip, yolu gözleyerek beklemeye başladılar. Çevreleri tamamen ıssızdı. Etrafta Ağustos böceklerinin seslerinden başka birşey duyulmuyordu.

Mehmet birden irkildi. Ya o adam gerçekten deliyse? Ya kendilerini elinde bir bıçakla karşılarsa? Doğrusu bu ihtimal hiç de hoşuna gitmedi.

Fakat adamın henüz gelmediğini çabuk anladılar. Çünkü ne çitin bahçe tarafında, ne de dışarıya bakan yönünde bir kimse vardı. Kuytu ve karanlık yerleri araştırırlarken, birden köşkteki saatin onu vurduğunu işittiler. Mehmet hemen fısıldadı:

— «Saat on oldu, gelmedi işte adamın. Bu sana ders olsun ağabey. Bir daha hayale kapılma.»

— «Biraz bekliyelim» diye cevap verdi Ahmet. «Belki gecikmiştir. Ya o haydutlar peşindeyse...»

Ahmet ağaçlardan birine çıkıp, yolu gözetlemeye başladı. Mehmet de bir diğer ağaç seçti. Dakikalar geçiyor, etraf daha da kararıyordu. Mehmet sindiği yerden karşıdaki Deniz Harp Okulu'nun ışıklarını görebiliyordu. Uzaktaki bir, iki köşkün ışığından başka her taraf simsiyah ve sessizdi.

Beş dakika geçti. Sonra bir beş dakika daha... Mehmet sabırsızlanmaya başlamıştı. «Keşke Ahmet'in de gelmesine engel olsaydım» diye düşünüyordu. Tam bu sırada ağabeyinin sesiyle irkildi:

— «Şuraya bak!»

Mehmet eğildi. Çitin ardındaki patikanın, anayola uzandığı tarafa baktı. Koşarak yaklaşan bir gölge gördü.

Gölge henüz çok uzakta olduğu halde Ahmet: «O adam bu» diye fısıldadı. Mehmet'in de ilgisi uyanmıştı. Ağabeyi çoktan ağaçtan inmiş, adamı karşılamak üzere çiti aşmıştı bile. Mehmet de peşinden koştu. Fakat Ahmet daha on, on beş metre bile gitmemişti ki, birden anayoldan bir otomobil gürültüsü duyuldu. Biraz sonra arabanın farlarının ışığı göründü. Derken araba durdu. İçinden iki kişi atladı. Sonra bu iki kişi köşke doğru koşmaya başladılar.

Daha önce gördükleri ilk gölge karşıdan geldiği için, kapıya varması en az 50 metrelik bir mesafeyi aşması ile mümkün olacaktı. Diğerleri ise anayoldan geldikleri için, kestirmeden daha çabuk varabileceklerdi. Çevre karanlık olduğu halde, iki kişinin diğer adamı kovaladıkları belliydi. Mehmet de tek başına koşanın, o adam olduğunu anlamıştı.

Ahmet hiçbir tehlikeye aldırmadan, olanca hızıyla adama doğru koşuyordu. Fakat karanlıkta birden ayağı bir yere takıldı ve birden boylu boyunca yere serildi.

Anayoldan gelen iki yabancıdan biri de Ahmet'i fark edemeyince, ona takıldı ve aynı şekilde yuvarlandı. Olanca ağırlığı ile gencin üzerine düştü. Mehmet durdu. Bir an ne yapacağını şaşırdı. Ahmet'in üzerine devrilen yabancı, Doktor Bülent Çadırcı idi.

(Arkası var)

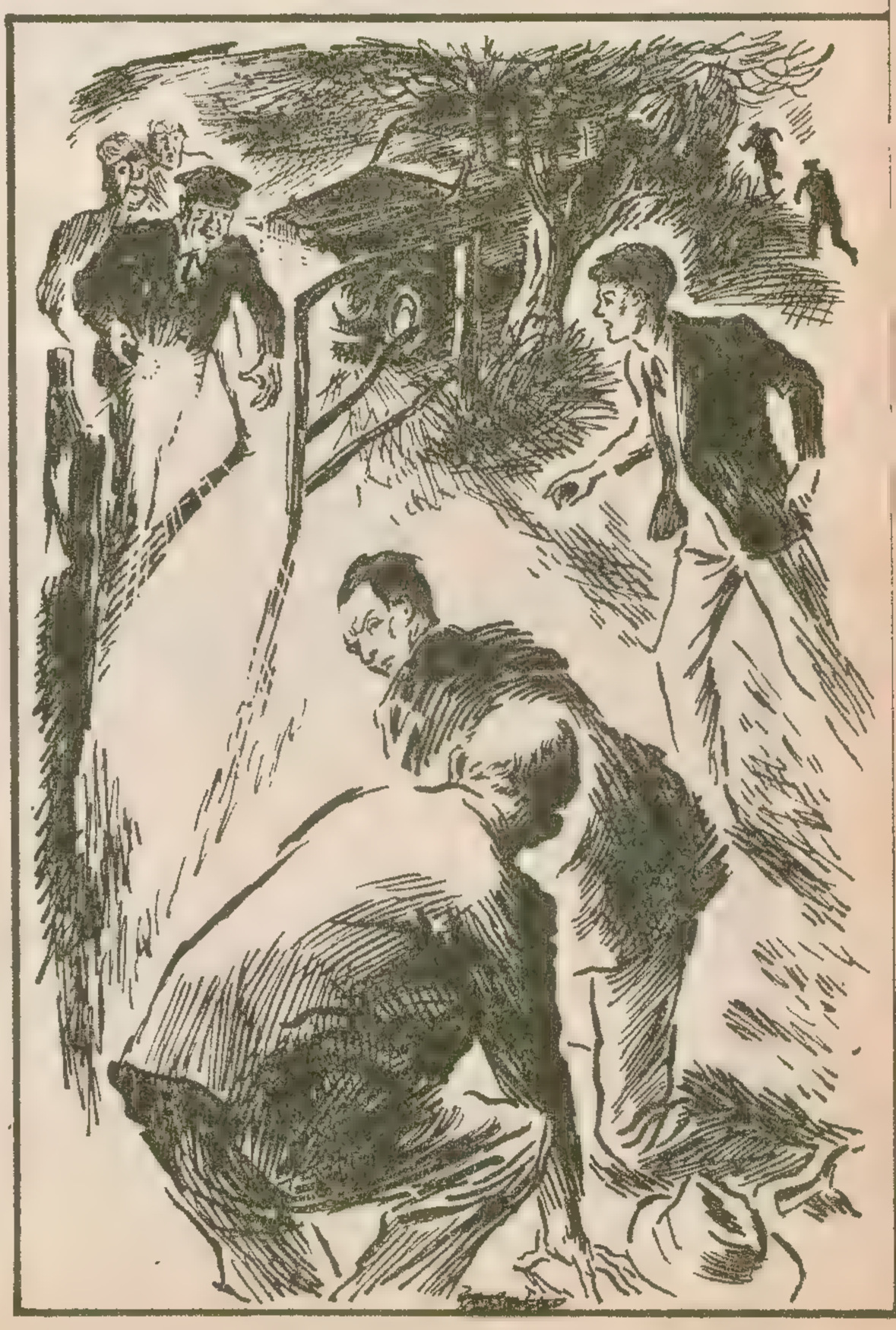

Anayoldan gelen adam Ahmet'i farkedemeyince ona takılıp düştü.

Minifare ile

2) KÖTÜ YÜREKLİ ORMAN FARESİ MİNİFARE'NİN OĞLUNUN ELMASINI ÇALIP YEMİŞTİ. GİDERKEN

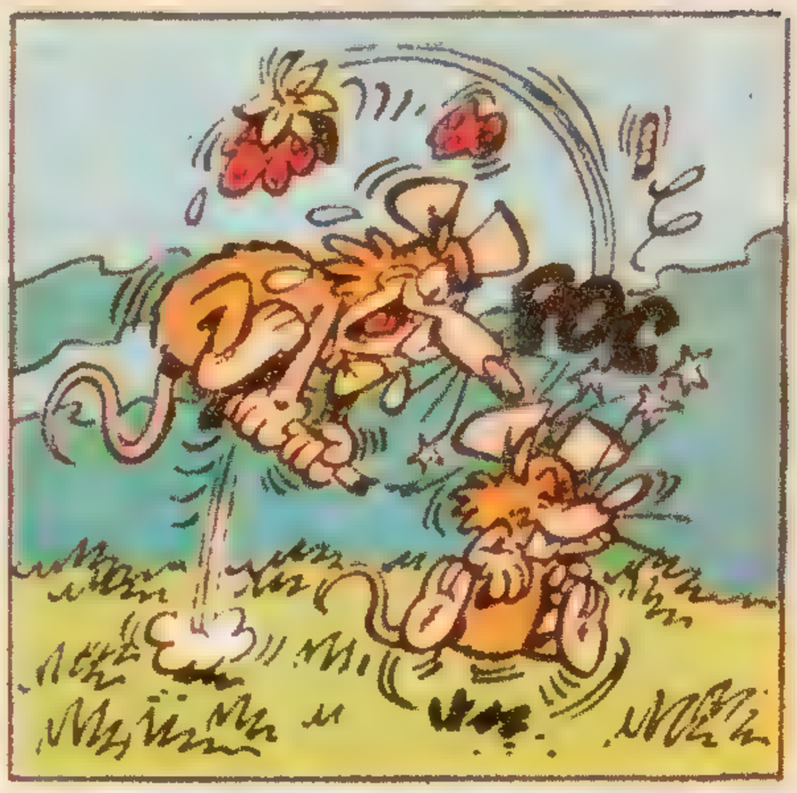

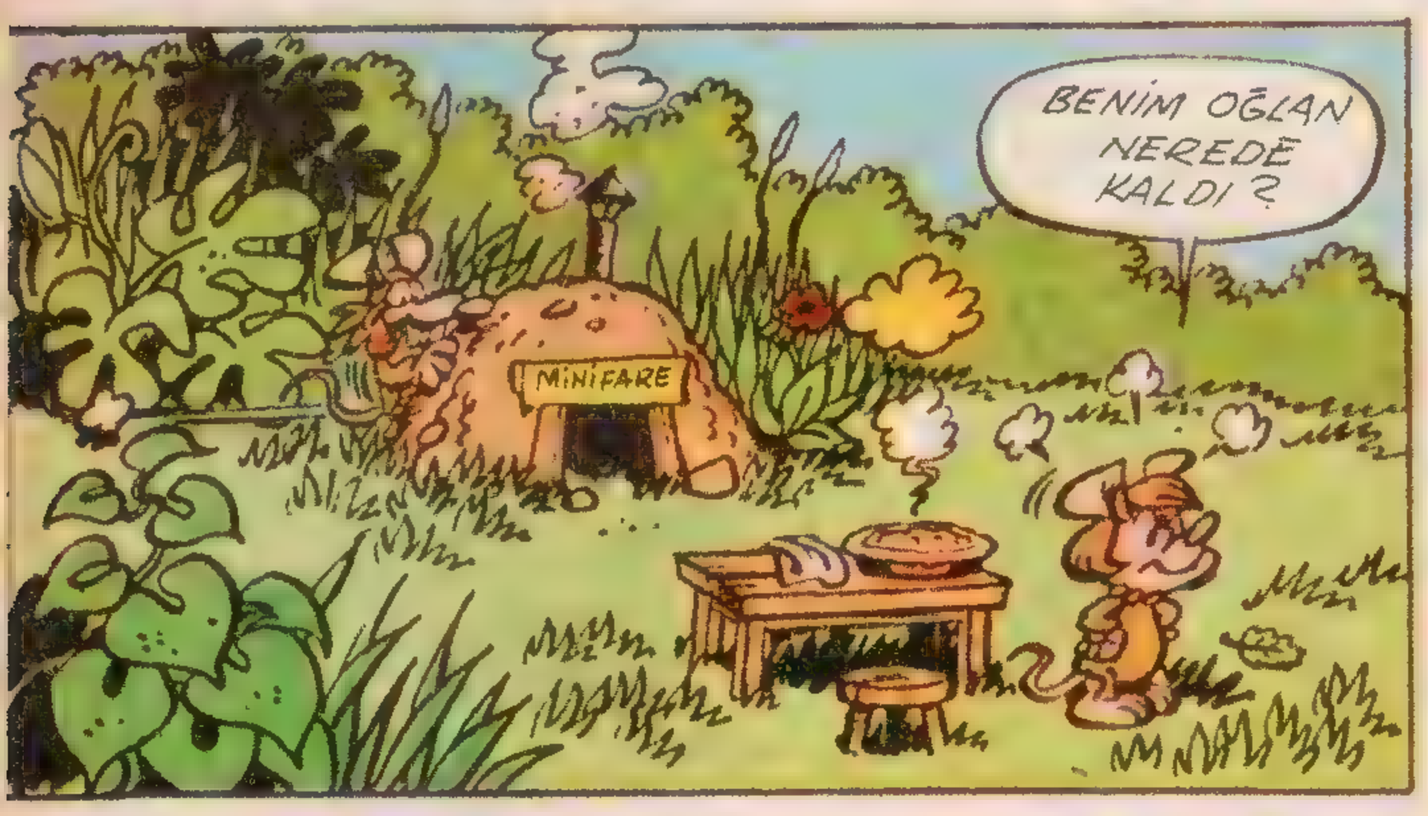

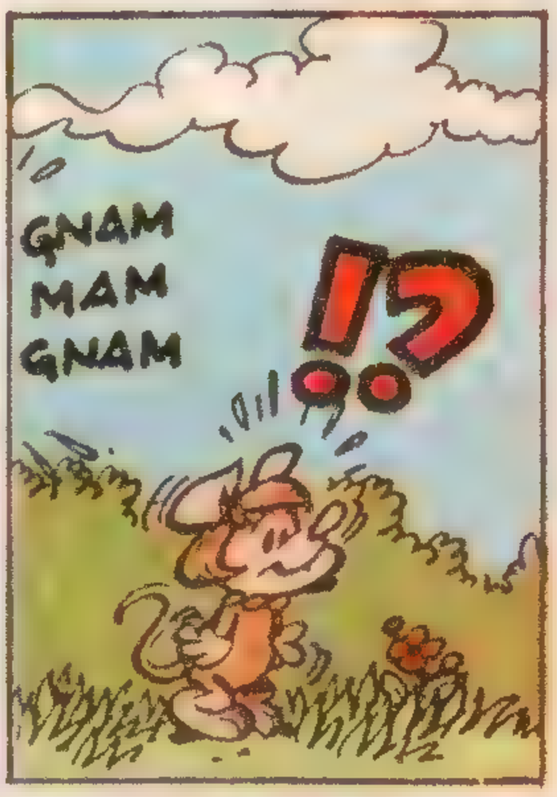

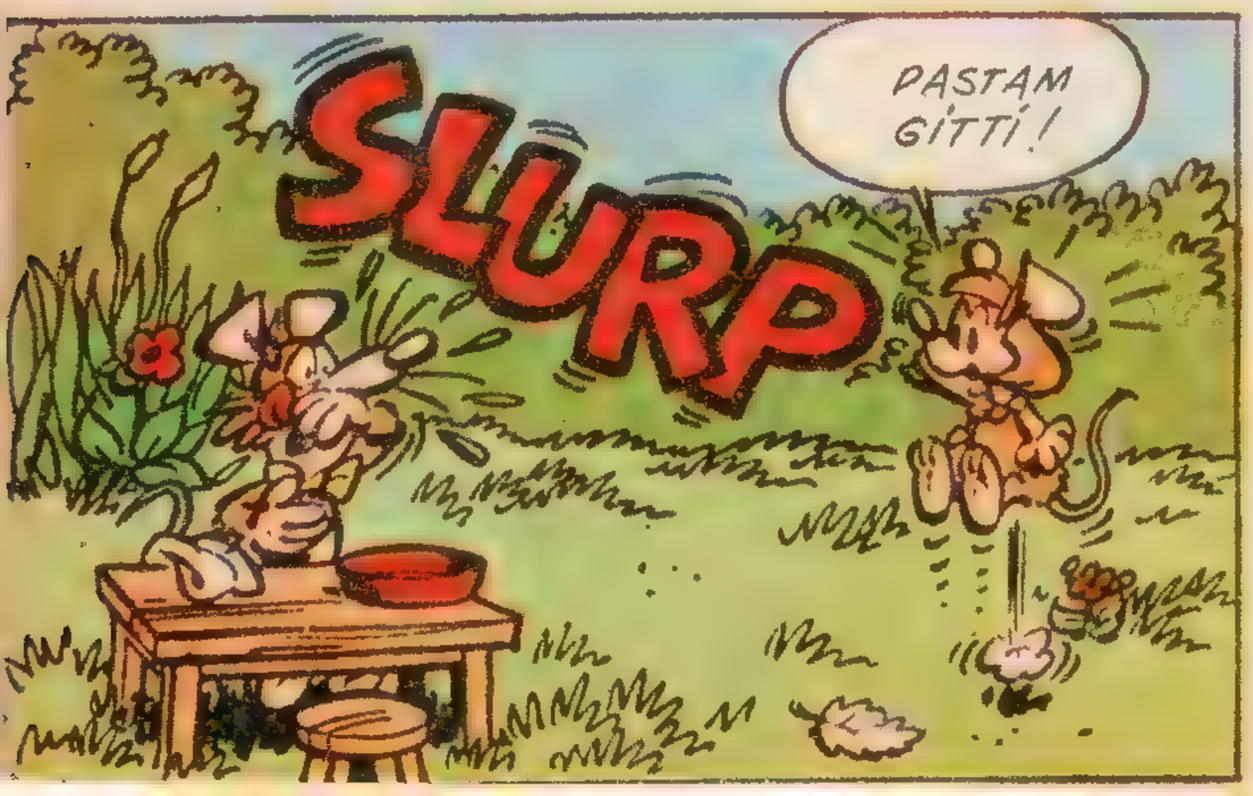

Orman Faresi

YÜZÜNE BİR ÇİLEK ÇARPTI...

SİZ DOKTOR BEY' SİNİZ DEĞİL Mİ?

HAYIR! BEN KORUCU'YUM KEKLİK...

İŞTE! HIRSIZ BU, BENİM PASTAMI YEDİ..

İŞTE BENİM OĞLAN!

GEÇ KALDIN!

SENİN İÇİN YAPTIĞIM PASTAYI HIRSIZ YEDİ..

BENİM DE ELMAMI ÇALMIŞTI!

ON BEŞ GÜN TAŞ KIRMAYA MAHKÛM ETTİM SENİ AHPAP!

VAH BAŞIMA GELENLER... BEN HIRSIZLIK YANIMA KÂR KALACAK SANMIŞTIM..

KORUCU DA PEK ZORLU BİR ŞEY.. AYAĞIMA GÜLLE BAĞLADI.. BURADAN BİR YERE KIPIRDAYAMIYACAĞIM!

HEY! YARAMAZ KEDİ.. BEN SANA BURALARDA DOLAŞMA DEMEDİM Mİ?

KİM? BEN Mİ?

SEN YA!

ÜÇE KADAR SAYACAĞIM, GİTMEZSEN .....

FARE KOKUSU ALDIM DA

BİR İKİ..

AYYAYYA!

... ÜÇ!

BAM

SENİ BİR YAKALARSAM, HINZIR KEDİ...

BOOM

POM

DAM YIKILIYOR!

ŞU KORUCUNUN ALACAĞI OLSUN.. BAK BEN ONDAN NASIL İNTİKAM ALACAĞIM ŞAŞIRACAK!

DİKKAT! Bu sayfalarda çıkmasını istediğiniz yazı, şiir, mektup ve adreslerinizi aşağıdaki adrese postalayınız:

DOĞAN KARDEŞ «Kardeşlerin Köşesi» P. K. 1146 — İSTANBUL.

KARDEŞLERİN KÖŞESİ

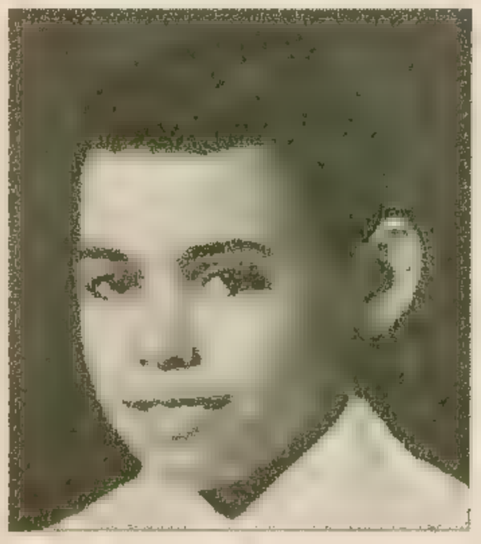

HASAN KORKMAZ
(Aksaray İlkokulu 5. sınıf öğrencisi - İSTANBUL)

OKULUM

Okulum seni çok severim.
Gelmediğim günler hep özlerim.
İnanki doğrudur sözlerim
Öğretmenimi anam kadar severim.
Bütün bilgileri öğrendim sende
Milletime faydalı olacağım ben de
Vatan sevgisi olur okula gidende
Çünkü bunları öğrendim sende.

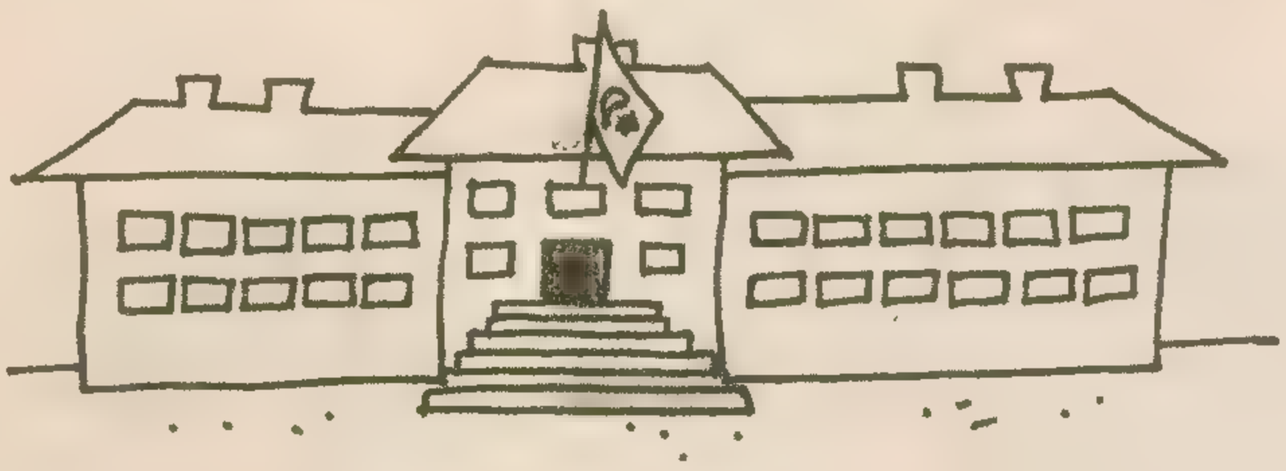

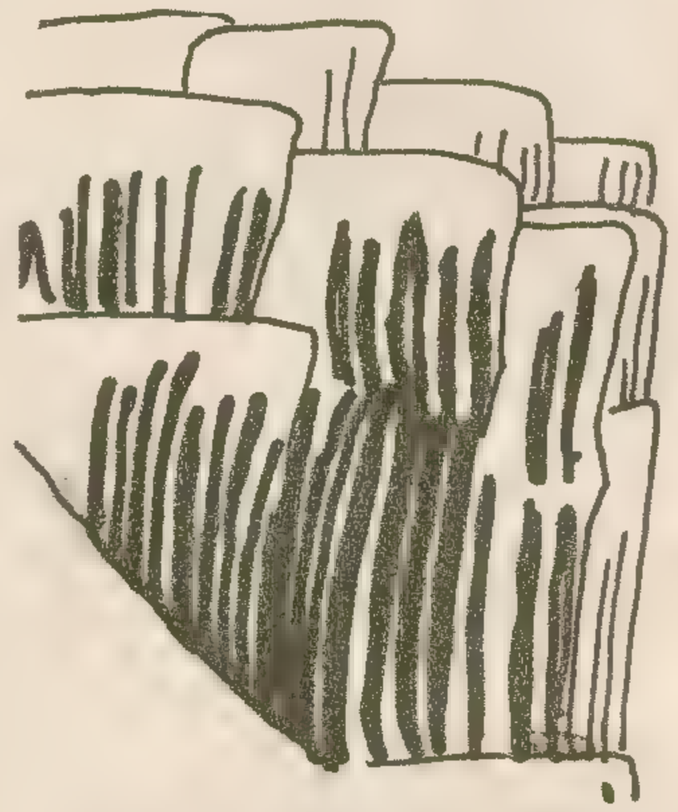

PAMUKKALE

Pamukkale'yi görenler,
Pamuk sanacaklar.
Pamukkale'ye gidenler
Hayran kalacaklar
Pamukkale eseriyle,
Tabii güzelliğiyle
Eşsiz travertenleriyle,
Karşıdan benzer kaleye.
Ah Pamukkale'yi görseniz,
Ne güzelmiş dersiniz
Pamukkale'ye gitseniz,
Ayrılmak istemezsiniz.

ONUR UYSAL
(Merkez Ortaokulu 1. sınıf öğrencisi - DENİZLİ)

KÜÇÜK KUŞ

Kuş yumurtadan çıktı
Cik cik diye bağırdı.
Gözleri görmüyordu,
Kulağı duymuyordu
Daha küçücüktü çünkü.

ZERGÜN PENBECİOĞLU
(Oruçgazi İlkokulu 5. sınıf öğrencisi - İSTANBUL)

MEKTUPLAŞMAK İSTEYENLER

AHMET ERGÜL: Derviş Ali Mah. Tercüman Yunus Sokak No. 45, Draman - İSTANBUL. **(15 yaşında. Yabancı dilini ilerletmek için Fransızca mektuplaşmak istiyor.)**

SEDAT TUNCER: 199. Sokak No. 32 Müjgân Ap., Hatay - İZMİR. **(16 yaşında. Her konuda mektuplaşmak istiyor.)**

ÜSTÜN ÇAVUŞOĞLU: Altı Eylül Mah. Vunak So. No. 7 - BALIKESİR. **(16 yaşında. Müzik ve edebiyatla ilgileniyor.)**

KEMAL KUZEY: Saydam Cad. Hatay Oteli Altı - ADANA. **(Müzik, resim, şiirden hoşlanıyor.)**

MEHMET GENÇ: Soğuk Tulumba Sokak No. 20, Fener - İSTANBUL. **(16 yaşında. Seyahat ve müzikten hoşlanıyor.)**

FEYYAZ İNANÇ: Göztepe, Tanzimat Sokak No. 4 D. 16 - İSTANBUL. **(16 yaşında. Müzikten ve avcılıktan hoşlanıyor.)**

M. KEMAL PAKSOY: Uzun Çarşı No. 141, Kadirli - ADANA. **(Pul biriktiriyor. Her konuda kardeşlerle mektuplaşmak istiyor.)**

POSTACI GELİYOR

Geliyor postacı
Haberler getiriyor
Herkesi sevindiriyor.
Çalıyor kapıları
Sevinçle açılıyor kapılar
Severim postacıları.
İsterim her an kapı çalınsın
Güzel mektuplar getirsin
Bizleri sevindirsin.

NALÂN AKIN
(Ortaokul 1. sınıf öğrençisi
NEVŞEHİR)

UÇAK

Dün gece gördüm
Rüyamda bir uçak
Beni gezdiriyordu
Bucak bucak
Göklere çıktım ben
Pilot beni gezdirirken
Uyandım birden.

GÜRHAN YÜCEL
(Mahmutpaşa İlkokulu 4. sınıf
öğrencisi - İSTANBUL)

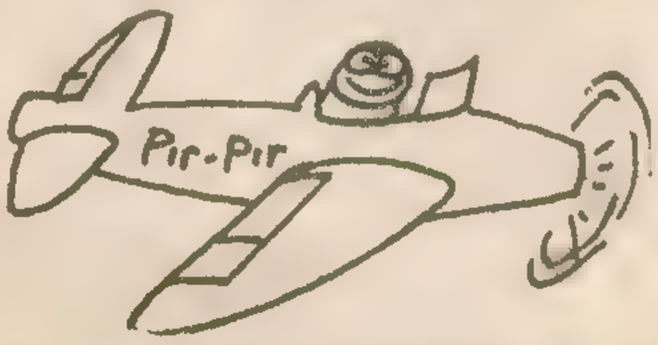

OYUN, EĞLENCE BİLGİ, BİLMECE ÇÖZÜMLERİ

(1) KI - RIK - KA - LE
(2) 1, 2, 3 bir kare 4, 5, 6 bir yamuk 7, 8 bir dik üçgen olur
(3) TAS, YATAK, TARAK, SAAT

SABAH

İşte yine gün doğdu.
Herkes kalktı yataktan
Açıldı pencereler,
Güzel ışınlarıyla içeri girdi güneş.
Herkes attı tembelliği,
Koştular işlerine.
Akşam yorgun argın,
Döndüler evlerine.
Kavuştular mutlu yuvalarına,
Tatlı tatlı yediler yemek.
İşte bir gün bitti neşe ile
Ertesi sabah sağlam gürbüz kalktılar.

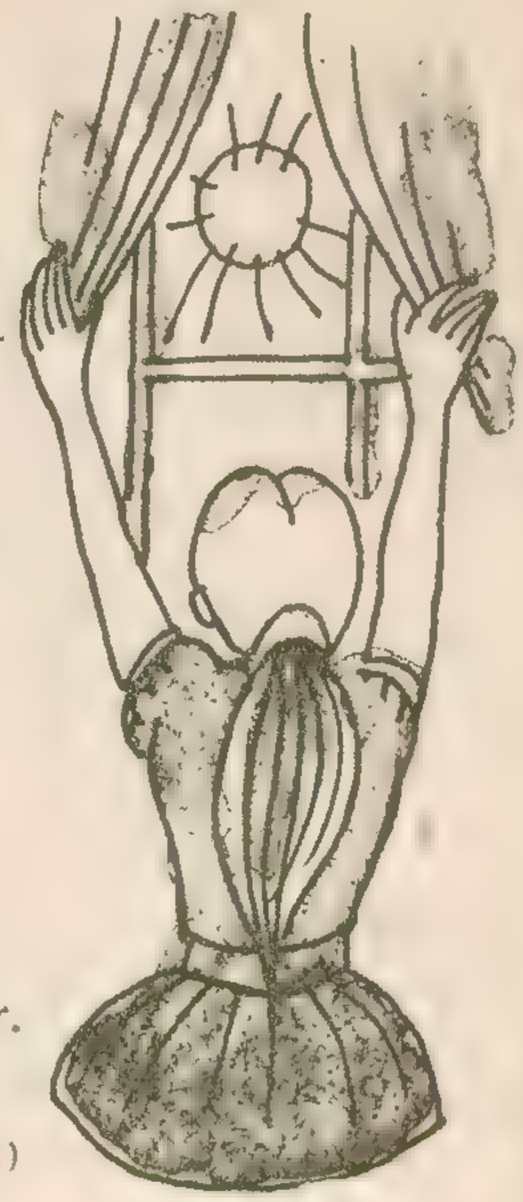

ŞENGÜL ÇETİNBOYU
(Aydoğdu İlkokulu 3. sınıf öğrencisi - İZMİR)

oyun-eğlence-bilgi-bilmece

KARELERDEKİ BU DÖRT ŞEKLİN İSİMLERİNİN SON HECELERİNİ UYGUN ŞEKİLDE BİRLEŞTİRİRSENİZ BİR SANAYİ KASABAMIZIN İSMİNİ BULABİLİRSİNİZ. BU İLÇEMİZİN TEKNİK ÜRÜNLERİ HARP SANAYİİNE HİZMET EDER.

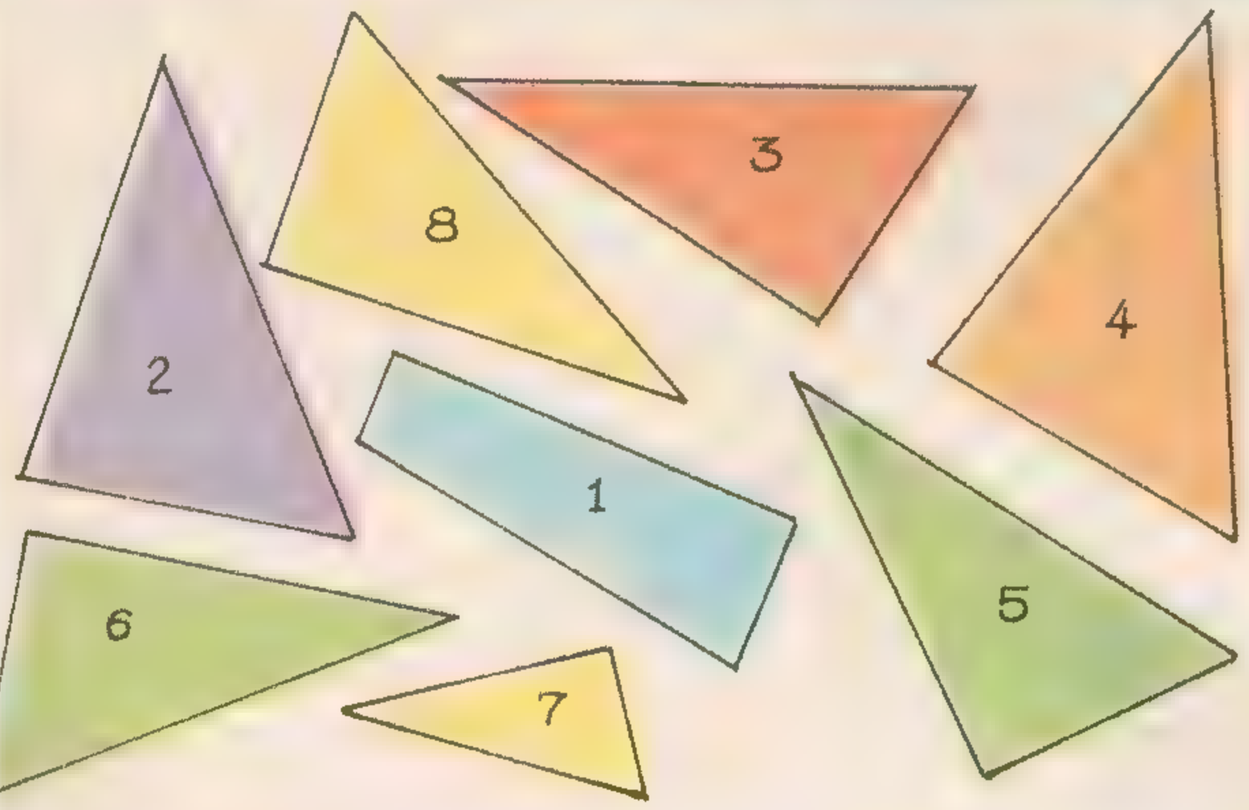

YUKARIDAKİ PARÇALARI UYĞUN ŞEKİLDE BİRLEŞTİREREK BİR KARE, BİR YAMUK, VE BİR DE DİK ÜÇGEN YAPINIZ. YALNIZ BİR PARÇAYI İKİ DEFA KULLANMAK YOK. BİR KAĞIDA BU ŞEKİLLERİ KOPYA EDİP MAKASLA KESEREK DE YAPABİLİRSİNİZ.

2

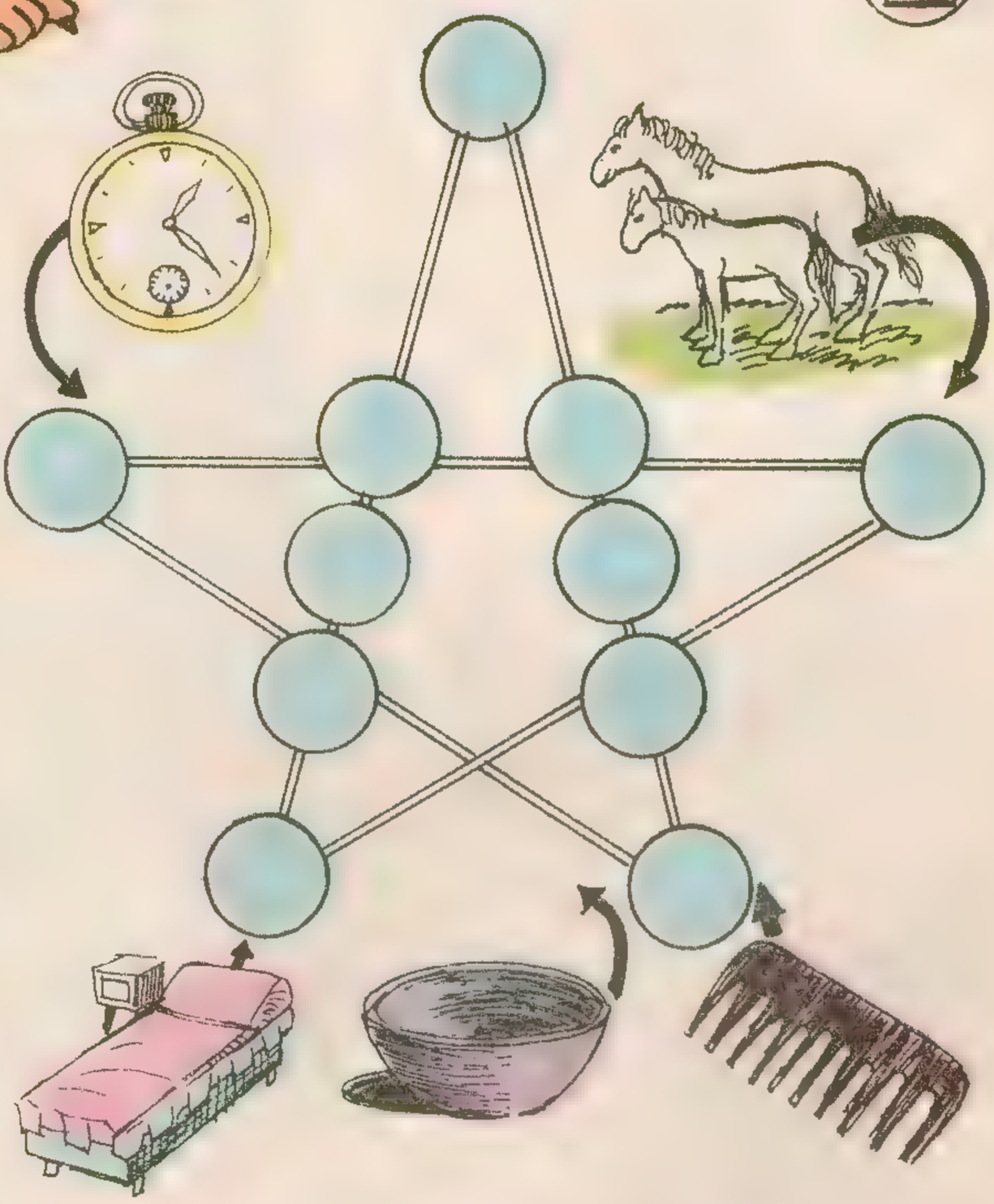

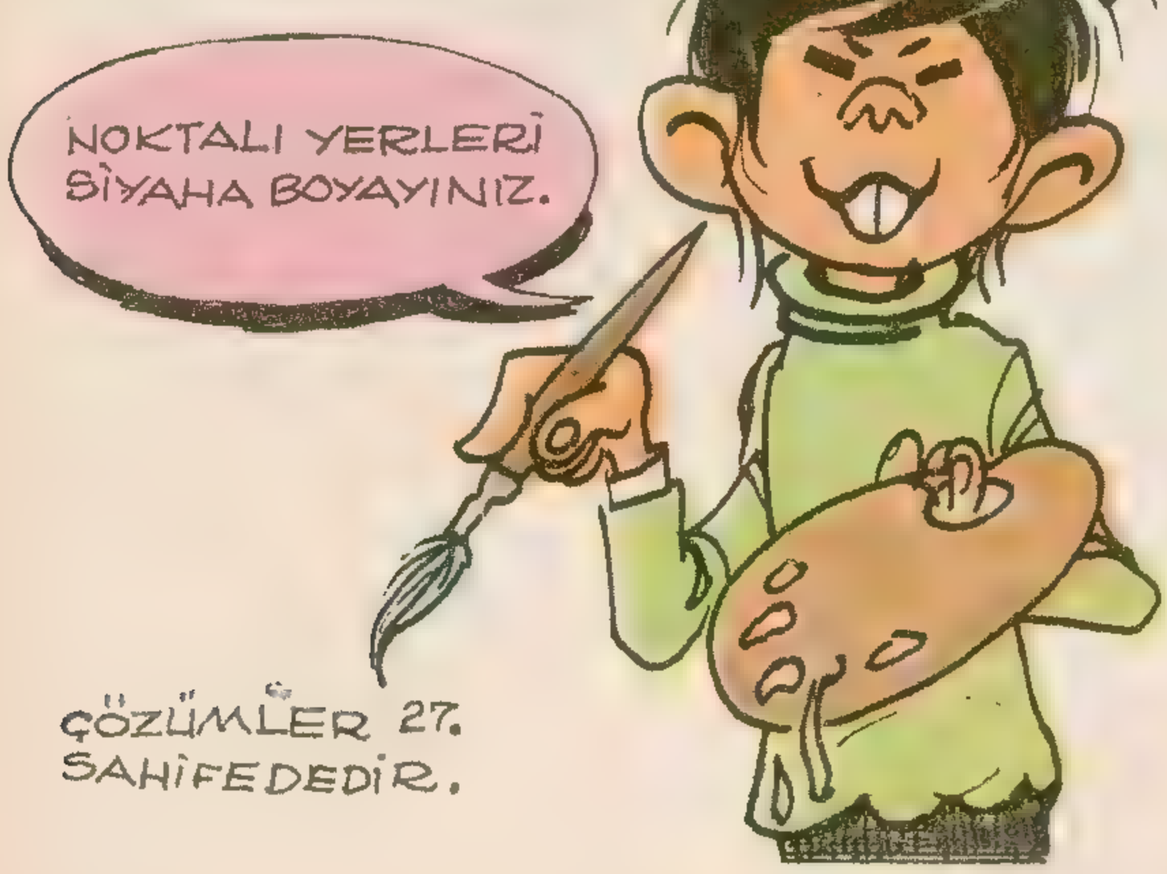

ÇÖZÜMLER 27. SAHİFEDEDİR.

3

BU YILDIZ BULMACAYI ÇÖZERKEN KELİMELERİN OK YÖNÜNDE OLMASINA DİKKAT EDİNİZ

KARDEŞİME MASALLAR

AYNADAKİ MISTIK

Bacak kadar boyu vardı Mıstık'ın ama, türlü türlü huyu vardı. Yaşı da küçüktü daha. Çocukların, çevrelerindeki her şeyi incelemeye başladıkları yaştaydı. Çevresindeki dünya kocaman, Mıstık ise küçücüktü. Bir gün masa örtüsünü çekerken, masanın üzerinde duran büyük vazoyu devirdi, bütün oda su içinde kaldı. Başka bir gün bir iskemleye, sonra da yazı masasına tırmanarak masanın ortasına oturdu, eline geçen her şeyi dörtbir yana fırlatmaya başladı. Küçük masa saatini de fırlattı bu arada, saatcik öyle korktu ki, birden sesi kesiliverdi, tiktak etmez oldu. Sonra Mıstık bir gün annesinin diş macunu bütünüyle yedi. Nane şekerine benzetmişti macunun tadını. Başka bir gün, bir sepet kirazı çöpüyle çekirdeğiyle yuttu. Küçük karnı şişti, nerdeyse patlayacaktı. Doktor geldi, midesini temizledi de ancak öyle kurtulabildi.

Böyle yaramazdı işte Mıstık. Bir sabah gene bir kavanoz reçeli gizlice midesine indirdikten sonra birden aynada kendini gördü. Yüzü kir içinde küçük bir oğlandı gördüğü. Bu hiç de hoşuna gitmedi Mıstık'ın.

Aynanın kirlenmiş olduğunu düşündü, doğru mutfağa koştu, bir bez alarak ıslattı, sonra aynayı sıkı sıkı silmeye başladı. Ama ne kadar uğraşsa boşuna, aynadaki küçük oğlan gitgide daha da kirli pasaklı görünüyordu.

«Budala ayna!» diye bağırdı Mıstık. Gücü yetse aynayı bir vuruşta tuzla buz ederdi. Neyseki daha böyle bir şeye yetmiyordu gücü.

O öfkeyle başka bir aynaya gitti. O aynada ne görse beğenirsiniz? Yüzü kir pasak içinde bir oğlan. Hiç de hoşlanmadı Mıstık bundan.

Bu aynanın da kirlenmiş olduğunu düşündü, bu kez cebinden mendilini çıkardı, aynayı sıkı sıkı silmeye başladı, iyi temizlesin diye mendilini birkaç kez tükürükledi. Yazık ki bütün bu çabaları boşunaydı, aynadaki Mıstık gitgide daha da kirli görünüyordu.

«Pis ayna! Budala ayna!» diye bağırdı Mıstık, koca aynayı var gücüyle yumrukladı ama bir şey yapamadı, çünkü ayna kendisinden daha güçlüydü.

Sonra kendiliğinden üçüncü bir aynanın karşısına geçti Mıstık. Ne görse beğenirsiniz? Yüzü kir pas içinde bir oğlan. Hiç de hoşuna gitmedi bu, aynaya dilini çıkardı kızgınlıktan.

Bu aynanın da kirli olduğunu, öteki aynalardan daha da kirli olduğunu düşündü. Doğru banyoya koştu, bir sünger alarak ıslattı, bu arada yüzündeki reçeller kurumaya, yüzü de gerginleşip kaşınmaya başladığı için süngeri yüzüne sürdü ilkin, yüzünü iyice ovuşturdu ıslak süngerle. Yüzü temizlenmişti. Sonra aynaya döndü. Ne görse beğenirsiniz? Temiz yüzlü, al yanaklı, pırıl pırıl bir oğlan!

«Bakın hele şu bacaksıza, nasıl da kendini seyrediyor hayran hayran, aynanın karşısında!» diye seslendi annesi arkadan gülerek. O zaman Mıstık ansızın her şeyi anlayıverdi. Demek ki kirli olan aynalar değil, kendi yüzüydü. Kendi kirli yüzünü görmüştü aynalarda. Bilemezsiniz, nasıl güldü Mıstık o zaman kahkahalarla...

bu hafta Doğan Kardeşler

Gönül Ezeltürk
Kırklareli 9.2.58

Hakan Çelik
Erzurum 15.2.60

★Ayşegül Bilen
Antakya 15.2.59

★Figen Ersoy
Ankara 9.2.63

Hayriye Taşçı
Adana 11.2.62

İkbal Aydın
Ankara 15.2.60

Atillâ Yüksel
Sarıkamış 10.2.58

Cihan Köksal
İstanbul 15.2.57

Candemir Günal
Ankara 15.2.60

Nur Akyay
Diyarbakır 11.2.62

Bahar Sarıçiftçi
Konya 11.2.59

Halûk Hızal
İstanbul 14.2.59

Serpil Apaydın
Konya 14.2.58

Manolya Alpsoy
İzmir 9.2.57

★Sibel Kadıoğlu
Gölcük 9.2.60

Gürol Altındağ
İzmir 9.2.58

Muallâ Sofu
Balıkesir 11.2.60

Şükrü Akkavi
Antakya 15.2.59

Nilüfer Yaman
İstanbul 15.2.58

Sinan Ekin
Denizli 14.2.57

Atillâ Haşlâman
Karabük 13.2.56

Can Türek
İstanbul 11.2.59

Fethi Yener
Kilis 13.2.62

★Niyazi Kaynar
Keşan 12.2.55

Feyyaz Güldoğan
Erzincan 15.2.61

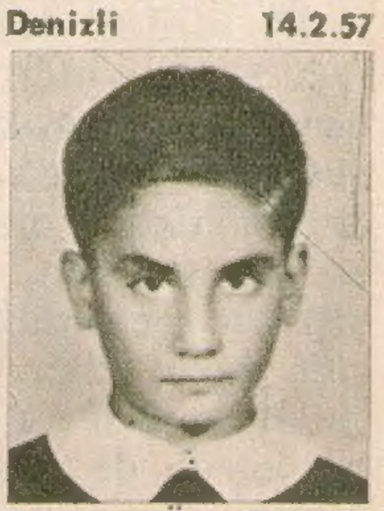

Burhan Özçakıroğlu
İzmir 12.2.61

★Ali Kemaloğlu
Antalya 12.2.59

Hüseyin Aydın
Afyon 11.2.56

Zeynep Ezel Topçu
İstanbul 13.2.60

★Atillâ Savtak
Eskişehir 15.2.62

Bora Özel
Ankara 14.2.62

★Birol Uluç
İstanbul 15.2.63

Asuman Yaltırak (Istanbul 9.2.59) — Coşkun Kayaalp (Çorum 15.2.63) — Şeref Ata Tok (İstanbul 9.2.61) — Sırrı Karataş (Adapazarı 11.2.63) — Gülsen Tuzcuoğlu (Denizli 9.2.57) — ★K. Sema Ergun (Kütahya 11.2.61) — ★Aynur Şen (Bursa 11.2.56) — Cezmi Dışpınar (Ankara 14.2.61) — Nuran Bardakçı (Ankara 9.2.58) — Canan Akkayan (Ankara 9.2.61) — Mustafa Yaldız (İnönü 11.2.55) — ★Pınar Gençay (Biga 9.2.59) — Alâeddin Göktepe (Muğla 11.2.57) — Nihal Pehlivan (Bursa 10.2.59).

YAPI ve KREDİ BANKASI'NIN
siz çocuklara bir armağanı var:

500.000 LİRA

tutarında
ÖZEL İKRAMİYE ÇEKİLİŞİ...

Mutlu yarınlar sizin olsun...

Yapı ve Kredi Bankası'nın siz çocuklara yeni yıl armağanı:

Yalnız çocuk hesaplarının katılabileceği 500.000 liralık özel ikramiye çekilişi.
Anne ve babanıza sorunuz. Yapı ve Kredi Bankası'nda hesabınız var mı? Bu çekilişe siz de katılabiliyor musunuz?

26 yıldır tasarruf ve kültürü seven bir neslin yetişmesi için çalışan Banka:

YAPI ve KREDİ BANKASI

Daima en iyi hizmet

Y 383

PONPON

BAK HELE ! ORADA NE YAPIYORSUN PONPONCUĞUM?

?

Hiiiç ! HAYRAN, HAYRAN İSKEMLEYİ SEVİYORUM.

EVET, ŞU GÜZEL SALINCAKLI İSKEMLEYİ KİM DÜŞÜNMÜŞSE BRAVO! AMA, BUNU SADECE İNSANLARIN KULLANMASI HAKSIZLIK DOĞRUSU!

BİZ KÖPEKLER, SADECE GEZİNTİ YAPAR YOLLARI ARŞINLARIZ..

KEYİFSİZSEK NE OLACAK?

SIKINTIDAN PATLIYALIM MI?!!

PEKİ, PEKİ HAKLISIN! ALETLERİ GETİREYİM DUR, HELE!..

YA!

NE HAYAL EDECEKSİN BAKALIM? CEVAP VER!

HAV!

HE! HE! HE! NE EDECEĞİM, KÖPEKLERİN KRALI OLDUĞUMU...

CROUiii CROUiii CROUiii